

Úradný vestník

Európskej únie

C 53

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 60

20. februára 2017

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2017/C 053/01 Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie 1

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2017/C 053/02 Vec C-503/14: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. decembra 2016 – Európska komisia/ Portugalská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 21 ZFEÚ, 45 ZFEÚ a 49 ZFEÚ — Články 28 a 31 Dohody o Európskom hospodárskom priestore — Voľný pohyb osôb — Voľný pohyb pracovníkov — Sloboda usadiť sa — Zdaňovanie ziskov fyzických osôb, ktoré vyplývajú z výmeny obchodných podielov — Zdaňovanie ziskov fyzických osôb, ktoré vyplývajú z prevodu celého majetku súvisiaceho s podnikateľskou a samostatnou zárobkovou činnosťou — Zdaňovanie jednotlivcov pri odchode do zahraničia — Okamžitý výber dane — Rozdielne zaobchádzanie medzi fyzickými osobami, ktoré vymenia obchodné podiely a ponechajú si bydlisko na vnútroštátnom území, a fyzickými osobami, ktoré uskutočnia takúto výmenu a usadia sa na území iného členského štátu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru — Rozdielne zaobchádzanie medzi fyzickými osobami, ktoré prevedú celý majetok súvisiaci so samostatnou zárobkovou činnosťou na spoločnosť so sídlom a skutočným vedením na území Portugalska, a fyzickými osobami, ktoré uskutočnia takýto prevod na spoločnosť so sídlom a skutočným vedením na území iného členského štátu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru — Proporcionalita) 2

SK

2017/C 053/03	Vec C-524/14 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 – Európska komisia/Hansestadt Lübeck, právny nástupca Flughafen Lübeck GmbH (Odvolanie — Štátna pomoc — Letiskové poplatky — Článok 108 ods. 2 ZFEÚ — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania — Prípustnosť žaloby o neplatnosť — Osobne dotknutá osoba — Záujem na konaní — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Podmienka týkajúca selektívnosti)	3
2017/C 053/04	Vec C-593/14: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vestre Landsret – Dánsko) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS/Skatteministeriet (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sloboda usadiť sa — Vnútroštátna právna úprava v oblasti podkapitalizovaných dcérskych spoločností — Zahrnutie príjmov z úrokov z úveru zaplatených zahraničnou dcérskou spoločnosťou, ktorej bola poskytnutá pôžička, do zdaniteľného príjmu spoločnosti, ktorá pôžičku poskytla — Oslobodenie od dane pre príjmy z úrokov zaplatených dcérskou spoločnosťou rezidentom, ktorej bola poskytnutá pôžička — Vyvážené rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi — Nevyhnutnosť zabrániť daňovým únikom)	3
2017/C 053/05	Spojené veci C-20/15 P a C-21/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 – Európska komisia/World Duty Free Group SA, predtým Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (Odvolanie — Štátna pomoc — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Daňový systém — Daň z príjmov právnických osôb — Odpočítanie — Odpisovanie goodwillu vzniknutého nadobudnutím podielov vo výške najmenej 5 % podnikmi, ktoré sú daňovými rezidentmi v Španielsku, v podnikoch, ktoré sú daňovými rezidentmi mimo tohto členského štátu — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektivity)	4
2017/C 053/06	Vec C-51/15: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Celle – Nemecko) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 4 ods. 2 ZEÚ — Rešpektovanie národnej identity členských štátov obsiahnutej v ich základných politických a ústavných systémoch, vrátane regionálnych a miestnych samospráv — Vnútoraná organizácia členských štátov — Územné samosprávne celky — Právny nástroj, ktorý vytvára nový verejnoprávny subjekt a upravuje prenos právomocí a povinností na účely plnenia úloh vo verejnom záujme — Verejné zákazky — Smernica 2004/18/ES — Článok 1 ods. 2 písm. a) — Pojem „verejná zákazka“)	5
2017/C 053/07	Vec C-76/15: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof – Belgicko) – Paul Vervloet a i./Ministerraad (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Belgickým kráľovstvom v prospech finančných družstiev skupiny ARCO — Systémy ochrany vkladov — Smernica 94/19/ES — Pôsobnosť — Záručná schéma na ochranu podielov členov, fyzických osôb, družstiev pôsobiacich vo finančnom sektore — Vylúčenie — Články 107 a 108 ZFEÚ — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom)	6
2017/C 053/08	Vec C-119/15: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Apelacyjny w Warszawie – Poľsko) – Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej/Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Smernica 2009/22/ES — Ochrana spotrebiteľa — Účinok erga omnes nekalých podmienok, ktoré sa nachádzajú na verejnom zozname — Peňažná sankcia uložená predajcovi alebo dodávateľovi, ktorý použil podmienku považovanú za zhodnú s podmienkou nachádzajúcou sa v uvedenom zozname — Predajca alebo dodávateľ, ktorý nebol účastníkom konania, v ktorom sa konštatovala nekalá povaha podmienky — Článok 47 Charty základných práv Európskej únie — Pojem „vnútroštátny súdny orgán, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva“)	7

2017/C 053/09	Vec C-131/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. decembra 2016 – Club Hotel Loutraki/ Európska komisia, Helénska republika, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Odvolanie — Štátna pomoc — Prevádzkovanie lotériových videoterminálov — Udelenie výlučnej licencie členským štátom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje neexistencia štátnej pomoci — Článok 108 ods. 3 ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Články 4, 7 a 13 — Nezačatie konania vo veci formálneho zisťovania — Pojem „závažné ťažkosti“ — Dátum posúdenia — Článok 296 ZFEÚ — Charta základných práv Európskej únie — Článok 41 — Povinnosť odôvodnenia — Článok 47 — Právo na účinnú súdnu ochranu — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „ekonomická výhoda“ — Spoločné preskúmanie oznámených opatrení)	8
2017/C 053/10	Spojené veci C-154/15, C-307/15 a C-308/15: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante – Španielsko) – Francisco Gutiérrez Naranjo/Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA/Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Spotrebiteľské zmluvy — Hypotekárne úvery — Nekalé podmienky — Článok 4 ods. 2 — Článok 6 ods. 1 — Vyhlásenie neplatnosti — Časové obmedzenie účinkov vyhlásenia neplatnosti nekalej podmienky vnútroštátnym súdom)	8
2017/C 053/11	Spojené veci C-164/15 P a C-165/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2016 – Európska komisia/Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Írsko (Odvolanie — Štátna pomoc — Vnútroštátna daň z leteckej dopravy — Uplatnenie odlišných sadzieb dane — Znížená sadzba v prípade letov s miestom určenia nachádzajúcim sa najviac 300 km od vnútroštátneho letiska — Výhoda — Selektívna povaha — Použitie v prípade, keď môže daňové opatrenie predstavovať obmedzenie voľného poskytovania služieb — Vymáhanie — Spotrebná daň)	9
2017/C 053/12	Vec C-201/15: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Symvoulio tis Epikrateias – Grécko) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)/Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 98/59/ES — Aproximácia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania — Článok 49 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Charta základných práv Európskej únie — Článok 16 — Sloboda podnikania — Vnútroštátna právna úprava, ktorá správnomu orgánu priznáva právomoc zabrániť hromadnému prepúšťaniu po posúdení podmienok na trhu práce, situácie podniku a záujmu národného hospodárstva — Ťažká hospodárska kríza — Obzvlášť vysoká nezamestnanosť)	10
2017/C 053/13	Spojené veci C-203/15 a C-698/15: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Kamarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené kráľovstvo, Švédsko) – Tele2 Sverige AB/Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department/Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikácie — Spracúvanie osobných údajov — Dôvernosc elektronických komunikácií — Ochrana — Smernica 2002/58/ES — Článok 5, 6 a 9, ako aj článok 15 ods. 1 — Charta základných práv Európskej únie — Články 7, 8 a 11, ako aj článok 52 ods. 1 — Vnútroštátna právna úprava — Poskytovatelia elektronických komunikačných služieb — Povinnosť všeobecného a nediferencovaného uchovávanía údajov o prenose dát a polohe — Vnútroštátne orgány — Prístup k údajom — Neexistencia predbežnej kontroly zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu — Zlučiteľnosť s právom Únie)	11
2017/C 053/14	Vec C-272/15: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené kráľovstvo) – Swiss International Air Lines AG/The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Povinnosť odovzdať emisné kvóty z letov medzi členskými štátmi Únie a väčšinou tretích krajín — Rozhodnutie č. 377/2013/EÚ — Článok 1 — Dočasná výnimka — Vylúčenie letov s príletom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska — Rozdielne zaobchádzanie s tretími štátmi — Všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania — Neuplatniteľnosť)	12

2017/C 053/15	Vec C-327/15: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret – Dánsko) – TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/22/ES — Univerzálna služba — Články 12 a 13 — Kalkulácia nákladov záväzkov univerzálnej služby — Článok 32 — Kompenzácia nákladov spojených s doplnkovými povinnými službami — Priamy účinok — Článok 107 ods. 1 a článok 108 ods. 3 ZFEÚ — Národné bezpečnostné a tiesňové služby zabezpečované v Dánsku a Grónsku — Vnútroštátna právna úprava — Predloženie žiadosti o kompenzáciu nákladov súvisiacich s doplnkovými povinnými službami — Trojmesačná lehota — Zásady ekvivalencie a efektivity)	13
2017/C 053/16	Vec C-355/15: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH a Caverion Österreich GmbH/Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné zákazky — Smernica 89/665/EHS — Postupy preskúmania v rámci verejného obstarávania — Článok 1 ods. 3 — Záujem na konaní — Článok 2a ods. 2 — Pojem „dotknutý uchádzač“ — Právo uchádzača, ktorého ponuka bola právoplatne vylúčená verejným obstarávateľom, podať žalobu proti neskoršiemu rozhodnutiu o zadaní zákazky)	14
2017/C 053/17	Vec C-444/15: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Taliansko) – Associazione Italia Nostra Onlus/Comune di Venezia a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2001/42/ES — Posudzovanie účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie — Článok 3 ods. 3 — Plány a programy, ktoré vyžadujú environmentálne posudzovanie iba v prípade, ak členské štáty určia, že majú pravdepodobne významné účinky na životné prostredie — Platnosť vzhľadom na Zmluvu o FEÚ a Chartu základných práv Európskej únie — Pojem využívanie „malých území na miestnej úrovni“ — Vnútroštátna právna úprava, ktorá odkazuje na plochu dotknutých území)	15
2017/C 053/18	Spojené veci C-508/15 a C-509/15: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin – Nemecko) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)/Land Berlin (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom — Rozhodnutie č. 1/80 — Článok 7 prvý odsek — Právo na pobyt vzťahujúce sa na rodinných príslušníkov tureckého pracovníka pôsobiaceho na legálnom trhu práce členského štátu — Podmienky — Neexistencia potreby, aby turecký pracovník pôsobil na legálnom trhu práce počas prvých troch rokov pobytu rodinného príslušníka)	16
2017/C 053/19	Vec C-539/15: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Daniel Bowman/Pensionsversicherungsanstalt (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Charta základných práv Európskej únie — Smernica 2000/78/ES — Rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolaní — Článok 2 ods. 1 a 2 — Diskriminácia na základe veku — Kolektívna zmluva — Predĺženie doby na postup z prvého do druhého platového stupňa v rámci platovej schémy — Nepriame rozdielne zaobchádzanie na základe veku)	16
2017/C 053/20	Vec C-547/15: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Kúria – Maďarsko) – Interservice d.o.o. Koper/Sándor Horváth (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colný kódex Spoločenstva — Nariadenie (EHS) č. 2913/92 — Článok 96 — Režim vonkajšieho tranzitu — Pojem „dopravca“ — Nepredloženie tovaru colnému úradu určenia — Zodpovednosť — Dopravca subdodávateľ, ktorý odovzdal tovar hlavnému dopravcovi na parkovisku colného úradu určenia a opätovne prebral zodpovednosť za tento tovar pri príležitosti ďalšej dopravy)	17

2017/C 053/21	Vec C-618/15: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Francúzsko) – Concurrence SARL/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Súdna právomoc — Nárok z mimozmluvnej zodpovednosti — Selektívna distribučná sieť — Ďalší predaj mimo internetu — Žaloba o zdržanie sa protiprávneho konania — Väzba)	18
2017/C 053/22	Vec C-654/15: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen – Švédsko) – Länsförsäkringar AB/Matek A/S (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 9 ods. 1 písm. b) — Článok 15 ods. 1 — Článok 51 ods. 1 písm. a) — Rozsah výlučného práva priznaného majiteľovi — Päťročné obdobie po zápise)	18
2017/C 053/23	Vec C-104/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 – Rada Európskej únie/ Ludový front za oslobodenie Saguia el Hamra a Rio de Oro (Front Polisario), Európska komisia (Odvolanie — Zahraničné vzťahy — Dohoda medzi Európskou úniou a Marockým kráľovstvom o liberalizačných opatreniach v oblasti poľnohospodárstva a rybolovu — Rozhodnutie, ktorým sa schvaľuje uzavretie medzinárodnej dohody — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Aktívna legitimácia — Územná pôsobnosť dohody — Výklad dohody — Zásada sebaurčenia — Zásada relatívneho účinku zmlúv)	19
2017/C 053/24	Vec C-343/16 P: Odvolanie podané 20. júna 2016: Europäischen Tier- und Naturschutz e.V. a Horst Giesen proti uzneseniu Všeobecného súdu (tretia komora) zo 14. júna 2016 vo veci T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV a Horst Giesen/Európska komisia	20
2017/C 053/25	Vec C-508/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgicko) 26. septembra 2016 – Karim Boudjellal/Rauwers Contrôle SA . .	20
2017/C 053/26	Vec C-559/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 4. novembra 2016 – Birgit Bossen a i./Brussels Airlines	20
2017/C 053/27	Vec C-569/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 10. novembra 2016 – Stadt Wuppertal/Maria Elisabeth Bauer	21
2017/C 053/28	Vec C-570/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 10. novembra 2016 – Volker Willmeroth ako majiteľ TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K./Martina Broßonn	21
2017/C 053/29	Vec C-572/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 14. novembra 2016 – INEOS Köln GmbH/Spolková republika Nemecko	22
2017/C 053/30	Vec C-646/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 15. decembra 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari	23
2017/C 053/31	Vec C-663/16 P: Odvolanie podané 21. decembra 2016: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 12. októbra 2016 vo veci T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH/Európska chemická agentúra	25
2017/C 053/32	Vec C-666/16 P: Odvolanie podané 21. decembra 2016: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 12. októbra 2016 vo veci T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH/Európska chemická agentúra	26

Všeobecný súd

2017/C 053/33	Vec T-577/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 10. januára 2017 – Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne/Európska únia („Mimozmluvná zodpovednosť — Spresnenie žaloby — Premlčanie — Prípustnosť — Článok 47 Charty základných práv — Primeraná lehota na rozhodnutie — Majetková ujma — Vzniknuté straty — Úroky z nezaplatenej pokuty — Náklady na bankovú záruku — Strata príležitosti — Nemajetková ujma — Príčinná súvislosť“)	27
2017/C 053/34	Vec T-699/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. januára 2017 – Topps Europe/Komisia („Hospodárska súťaž — Kartely — Zneužitie dominantného postavenia — Poskytovanie licencií na práva duševného vlastníctva v súvislosti so zberateľskými predmetmi týkajúcimi sa futbalu — Rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti — Prístup k spisu — Článok 8 ods. 1 nariadenia (ES) č. 773/2004 — Zjavne nesprávne posúdenie — Relevantný trh — Výhradná licencia — Značková exkluzivita — Neprimerané ceny“) . .	28
2017/C 053/35	Vec T-774/14: Uznesenie Všeobecného súdu zo 16. decembra 2016 – Ica Foods/EUIPO – San Lucio (GROK) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Späťvzatie prihlášky — Zastavenie konania“)	29
2017/C 053/36	Vec T-773/16: Žaloba podaná 7. novembra 2016 – Salehi/Komisia	29
2017/C 053/37	Vec T-845/16: Žaloba podaná 30. novembra 2016 – QG/Komisia	30
2017/C 053/38	Vec T-846/16: Žaloba podaná 30. novembra 2016 – QF/Komisia	31
2017/C 053/39	Vec T-851/16: Žaloba podaná 30. novembra 2016 – Access Info Europe/Komisia	31
2017/C 053/40	Vec T-852/16: Žaloba podaná 30. novembra 2016 – Access Info Europe/Komisia	32
2017/C 053/41	Vec T-866/16: Žaloba podaná 22. decembra 2016 – SilverTours/EUIPO (billiger-mietwagen.de)	33
2017/C 053/42	Vec T-877/16: Žaloba podaná 9. decembra 2016 – Verschuur/Komisia	34
2017/C 053/43	Vec T-879/16: Žaloba podaná 14. decembra 2016 – Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpefa (Vieta)	34
2017/C 053/44	Vec T-880/16: Žaloba podaná 5. decembra 2016 – RF/Komisia	35
2017/C 053/45	Vec T-888/16: Žaloba podaná 8. decembra 2016 – BP/FRA	36
2017/C 053/46	Vec T-892/16: Žaloba podaná 19. decembra 2016 – Apple Sales International and Apple Operations Europe/Komisia	37
2017/C 053/47	Vec T-896/16: Žaloba podaná 20. decembra 2016 – Puma/EUIPO – Senator (TRINOMIC)	39
2017/C 053/48	Vec T-901/06: Žaloba podaná 21. decembra 2016 – Elche Club de Fútbol/Komisia	40
2017/C 053/49	Vec T-902/16: Žaloba podaná 21. decembra 2016 – HeidelbergCement/Komisia	40
2017/C 053/50	Vec T-903/16: Žaloba podaná 19. decembra 2016 – RE/Komisia	41
2017/C 053/51	Vec T-905/16: Žaloba podaná 22. decembra 2016 – Chefaro Ireland/EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)	42

2017/C 053/52	Vec T-909/16: Žaloba podaná 29. decembra 2016 – Laboratories Ern/EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)	43
2017/C 053/53	Vec T-910/16: Žaloba podaná 23. decembra 2016 – Hesse/EUIPO – Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/54	Vec T-911/16: Žaloba podaná 23. decembra 2016 – Wedl & Hofmann/EUIPO – Hese (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/55	Vec T-1/17: Žaloba podaná 2. januára 2017 – La Mafia Franchises/EUIPO – Taliansko (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)	45
2017/C 053/56	Vec T-5/17: Žaloba podaná 4. januára 2017 – Sharif/Rada	46
2017/C 053/57	Vec T-67/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 21. decembra 2016 – fleur ami/EUIPO – 8 seasons design (Lampy)	47
2017/C 053/58	Vec T-736/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 20. decembra 2016 – Amira a i./Komisia a ECB	47

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2017/C 053/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 46, 13.2.2017

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 38, 6.2.2017

Ú. v. EÚ C 30, 30.1.2017

Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017

Ú. v. EÚ C 14, 16.1.2017

Ú. v. EÚ C 6, 9.1.2017

Ú. v. EÚ C 475, 19.12.2016

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. decembra 2016 – Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-503/14) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 21 ZFEÚ, 45 ZFEÚ a 49 ZFEÚ — Články 28 a 31 Dohody o Európskom hospodárskom priestore — Voľný pohyb osôb — Voľný pohyb pracovníkov — Sloboda usadiť sa — Zdaňovanie ziskov fyzických osôb, ktoré vyplývajú z výmeny obchodných podielov — Zdaňovanie ziskov fyzických osôb, ktoré vyplývajú z prevodu celého majetku súvisiaceho s podnikateľskou a samostatnou zárobkovou činnosťou — Zdaňovanie jednotlivcov pri odchode do zahraničia — Okamžitý výber dane — Rozdielne zaobchádzanie medzi fyzickými osobami, ktoré vymenia obchodné podiely a ponechajú si bydlisko na vnútroštátnom území, a fyzickými osobami, ktoré uskutočnia takúto výmenu a usadia sa na území iného členského štátu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru — Rozdielne zaobchádzanie medzi fyzickými osobami, ktoré prevedú celý majetok súvisiaci so samostatnou zárobkovou činnosťou na spoločnosť so sídlom a skutočným vedením na území Portugalska, a fyzickými osobami, ktoré uskutočnia takýto prevod na spoločnosť so sídlom a skutočným vedením na území iného členského štátu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru — Proporcionalita)

(2017/C 053/02)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Braga da Cruz a W. Roels, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Rebelo a J. Martins da Silva, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Portugalská republika si tým, že prijala a ponechala v platnosti článok 10 ods. 9 písm. a) Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (zákon o dani z príjmov fyzických osôb), podľa ktorého v prípade daňovníka, ktorý prestane byť rezidentom na území Portugalska, treba na účely zdanenia za rok, v ktorom prestal byť rezidentom, zahrnúť do kategórie ziskov sumu, ktorá nebola podľa článku 10 ods. 8 uvedeného zákona zdanená pri výmene obchodných podielov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 21 ZFEÚ, 45 ZFEÚ a 49 ZFEÚ, ako aj z článkov 28 a 31 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992.
2. Portugalská republika si tým, že prijala a ponechala v platnosti článok 38 ods. 1 písm. a) toho istého zákona, ktorý vyhradzuje nárok na odklad zdanenia stanovený v tomto ustanovení pre fyzické osoby, ktoré prevedú celý majetok súvisiaci s podnikateľskou a samostatnou zárobkovou činnosťou na spoločnosť so sídlom a skutočným vedením na území Portugalska, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 49 ZFEÚ a článku 31 Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

3. Portugalská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.
4. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 16, 19.1.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 – Európska komisia/Hansestadt Lübeck, právny nástupca Flughafen Lübeck GmbH

(Vec C-524/14 P) (¹)

(Odvolanie — Štátna pomoc — Letiskové poplatky — Článok 108 ods. 2 ZFEÚ — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania — Prípustnosť žaloby o neplatnosť — Osobne dotknutá osoba — Záujem na konaní — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Podmienka týkajúca selektívnosti)

(2017/C 053/03)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche, R. Sauer a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Hansestadt Lübeck, právny nástupca Flughafen Lübeck GmbH (v zastúpení: M. Núñez Müller a I. Ruck, Rechtsanwälte)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú ďalšieho účastníka konania: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia), Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložilo Hansestadt Lübeck.
3. Spolková republika Nemecko a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 26, 26.1.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vestre Landsret – Dánsko) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS/Skatteministeriet

(Vec C-593/14) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sloboda usadiť sa — Vnútroštátna právna úprava v oblasti podkapitalizovaných dcérskych spoločností — Zahŕnutie príjmov z úrokov z úveru zaplatených zahraničnou dcérskou spoločnosťou, ktorej bola poskytnutá pôžička, do zdaniteľného príjmu spoločnosti, ktorá pôžičku poskytla — Oslobodenie od dane pre príjmy z úrokov zaplatených dcérskou spoločnosťou rezidentom, ktorej bola poskytnutá pôžička — Vyvážené rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi — Nevyhnutnosť zabrániť daňovým únikom)

(2017/C 053/04)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vestre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Výrok rozsudku

Článok 49 ZFEÚ v spojení s článkom 54 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, akou je dotknutá úprava vo veci samej, ktorá priznáva spoločnosti rezidentovi daňové oslobodenie pre príjmy z úrokov zaplatených dcérskou spoločnosťou rezidentom v rozsahu, v akom táto dcérska spoločnosť nemohla vykonať odpočet zodpovedajúcich nákladov na úroky v dôsledku pravidiel obmedzujúcich právo na odpočet úrokov zaplatených v prípade podkapitalizácie, ktorá však vylučuje daňové oslobodenie vyplývajúce z uplatnenia vlastnej právnej úpravy v oblasti podkapitalizácie v prípade, ak dcérska spoločnosť má sídlo v inom členskom štáte.

(¹) Ú. v. EÚ C 73, 2.3.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 – Európska komisia/World Duty Free Group SA, predtým Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Spojené veci C-20/15 P a C-21/15 P) (¹)

(Odvolanie — Štátna pomoc — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Daňový systém — Daň z príjmov právnických osôb — Odpočítanie — Odpisovanie goodwillu vzniknutého nadobudnutím podielov vo výške najmenej 5 % podnikmi, ktoré sú daňovými rezidentmi v Španielsku, v podnikoch, ktoré sú daňovými rezidentmi mimo tohto členského štátu — Pojem „štátna pomoc“ — Podmienka týkajúca sa selektivity)

(2017/C 053/05)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: World Duty Free Group SA, predtým Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (v zastúpení: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro a R. Calvo Salinero, abogados)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú odporkyňu: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia), Írsko (v zastúpení: G. Hodge a E. Creedon, splnomocnené žalobkyne, za právnej pomoci B. Doherty, barrister, a A. Goodman, barrister), Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Rozsudky Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. novembra 2014 Autogrill España/Komisia (T-219/10, EU:T:2014:939), ako aj zo 7. novembra 2014, Banco Santander a Santusa/Komisia (T-399/11, EU:T:2014:938) sa zrušujú.

2. Veci sa vracajú na ďalšie konanie Všeobecnému súdu Európskej únie.

3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

4. Spolková republika Nemecko, Írsko a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 81, 9.3.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Celle – Nemecko) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover

(Vec C-51/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 4 ods. 2 ZEÚ — Rešpektovanie národnej identity členských štátov obsiahnutej v ich základných politických a ústavných systémoch, vrátane regionálnych a miestnych samospráv — Vnútoraná organizácia členských štátov — Územné samosprávne celky — Právny nástroj, ktorý vytvára nový verejnoprávny subjekt a upravuje prenos právomocí a povinností na účely plnenia úloh vo verejnom záujme — Verejné zákazky — Smernica 2004/18/ES — Článok 1 ods. 2 písm. a) — Pojem „verejná zákazka“)

(2017/C 053/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Celle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Žalovaný: Region Hannover

za účasti: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby sa má vykladať v tom zmysle, že dohoda, o akú ide vo veci samej, ktorú uzatvoria dva územné samosprávne celky a na základe ktorej tieto územné celky prostredníctvom stanov vytvoria spoločné združenie samosprávnych celkov, právnickú osobu verejného práva, a prenesú na tento nový verejný subjekt určité právomoci, ktoré boli doposiaľ zverené týmto samosprávnym celkom a ktoré sú od tejto chvíle vlastné tomuto združeniu samosprávnych celkov, nepredstavuje verejnú zákazku.

K takému prenosu právomocí v súvislosti s plnením úloh verejnej služby však dochádza iba vtedy, ak sa týka tak povinností súvisiacich s prenesenou právomocou, ako aj oprávnení, ktoré sú jej logickým dôsledkom, takže novo príslušný verejný orgán má rozhodovaciu a finančnú autonómiu, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 155, 11.5.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof – Belgicko) – Paul Vervloet a i./Ministerraad

(Vec C-76/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Belgickým kráľovstvom v prospech finančných družstiev skupiny ARCO — Systémy ochrany vkladov — Smernica 94/19/ES — Pôsobnosť — Záručná schéma na ochranu podielov členov, fyzických osôb, družstiev pôsobiach vo finančnom sektore — Vylúčenie — Články 107 a 108 ZFEÚ — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom)

(2017/C 053/07)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Grondwettelijk Hof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensich Famenne

Žalovaná: Ministerraad

za účasti: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Výrok rozsudku

1. Články 2 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/19/ES z 30. mája 1994 o systémoch ochrany vkladov, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/1/ES z 9. marca 2005, sa majú vykladať v tom zmysle, že neukladajú členským štátom povinnosť prijať záručnú schému podielov schválených družstiev pôsobiach vo finančnom sektore, ako je schéma dotknutá v konaní vo veci samej, ani nebránia tomu, aby členský štát takú schému zaviedol, ak táto schéma nenaruší užitočný účinok systému ochrany vkladov, ktorého prijatie ukladá členským štátom táto smernica, čo prináleží preskúmať vnútroštátnemu súdu, a ak je v súlade so Zmluvou o FEÚ, najmä s článkami 107 a 108 ZFEÚ.
2. Z preskúmania prejudiciálnych otázok, ktoré položil Grondwettelijk Hof (Ústavný súd, Belgicko), nevyplynula žiadna skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť rozhodnutia Komisie 2014/686/EÚ z 3. júla 2014 o štátnej pomoci SA.33927 (12/C) (ex 11/NN), ktorú poskytlo Belgicko – Záručná schéma na ochranu podielov individuálnych členov finančných družstiev.
3. Článok 108 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni záručnej schéme, ako je tá dotknutá v konaní vo veci samej v rozsahu, v akom sa začala poskytovať v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z tohto ustanovenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 171, 26.5.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Apelacyjny w Warszawie – Poľsko) – Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp. k. w Dąbrowie Górniczej/Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Vec C-119/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Smernica 2009/22/ES — Ochrana spotrebiteľa — Účinok erga omnes nekalých podmienok, ktoré sa nachádzajú na verejnom zozname — Peňažná sankcia uložená predajcovi alebo dodávateľovi, ktorý použil podmienku považovanú za zhodnú s podmienkou nachádzajúcou sa v uvedenom zozname — Predajca alebo dodávateľ, ktorý nebol účastníkom konania, v ktorom sa konštatovala nekalá povaha podmienky — Článok 47 Charty základných práv Európskej únie — Pojem „vnútroštátny súdny orgán, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva“)

(2017/C 053/08)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Biuro podróży „Partner“ sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej

Žalovaný: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Výrok rozsudku

1. Článok 6 ods. 1 a článok 7 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v spojení s článkami 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov, ako aj v súvislosti s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby uplatnenie takých všeobecných obchodných podmienok, ktoré sa obsahovo zhodujú s podmienkami, ktoré boli právoplatným súdnym rozhodnutím vyhlásené za protiprávne a boli zapísané do vnútroštátneho zoznamu všeobecných obchodných podmienok vyhlásených za protiprávne, sa vo vzťahu k predajcovi alebo dodávateľovi, ktorý sa nezúčastnil konania ukončeného zápisom týchto podmienok do uvedeného zoznamu, považovalo za protiprávne konanie, pod podmienkou, že príslúcha overiť vnútroštátnemu súdu, že tento predajca alebo dodávateľ má právo na podanie účinného opravného prostriedku, ako proti rozhodnutiu, ktoré uznalo zhodnosť porovnávaných podmienok, pokiaľ ide o otázku, či vzhľadom na všetky relevantné okolnosti každého prípadu sú tieto podmienky najmä v prípade účinkov, ktoré vytvárajú v neprospech spotrebiteľov, vecne zhodné, tak aj proti rozhodnutiu, ktoré prípadne stanovilo výšku uloženej pokuty.
2. Článok 267 tretí odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že súdny orgán, akým je vnútroštátny súd, ktorého rozhodnutia vydané v rámci takeého sporu, o aký ide vo veci samej, môžu byť predmetom kasačného opravného prostriedku, sa nemôže považovať za „súdny orgán, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva“.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 198, 15.6.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. decembra 2016 – Club Hotel Loutraki/Európska komisia, Helénska republika, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

(Vec C-131/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Prevádzkovanie lotériových videoterminálov — Udelenie výlučnej licencie členským štátom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje neexistencia štátnej pomoci — Článok 108 ods. 3 ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Články 4, 7 a 13 — Nezačatie konania vo veci formálneho zisťovania — Pojem „závažné ťažkosti“ — Dátum posúdenia — Článok 296 ZFEÚ — Charta základných práv Európskej únie — Článok 41 — Povinnosť odôvodnenia — Článok 47 — Právo na účinnú súdnu ochranu — Článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Pojem „ekonomická výhoda“ — Spoločné preskúmanie oznámených opatrení)

(2017/C 053/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE, Kazino Aigaiou AE (v zastúpení: I. Ioannidis, dikigoros, S. Pappas, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: A. Bouchagiar a P.J. Loewenthal, splnomocnení zástupcovia), Helénska republika, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (v zastúpení: A. Tomtsis, dikigoros, M. Petite, avocat)

Výrok rozsudku

1. *Odvolanie sa zamietá.*
2. *Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE a Kazino Aigaiou AE sú povinní nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 198, 15.6.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante – Španielsko) – Francisco Gutiérrez Naranjo/Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA/Emilio Irles López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

(Spojené veci C-154/15, C-307/15 a C-308/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Spotrebiteľské zmluvy — Hypotekárne úvery — Nekalé podmienky — Článok 4 ods. 2 — Článok 6 ods. 1 — Vyhlásenie neplatnosti — Časové obmedzenie účinkov vyhlásenia neplatnosti nekalej podmienky vnútroštátnym súdom)

(2017/C 053/10)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Francisco Gutiérrez Naranjo (C-154/15), Ana María Palacios Martínez (C-307/15), Banco Popular Español SA (C-308/15)

Žalovaní: Cajasur Banco SAU (C-154/15), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

Výrok rozsudku

Článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej judikatúre, ktorá časovo obmedzuje reštitučné účinky súvisiace so súdnym určením nekalej povahy podmienky v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice, ktorú obsahuje spotrebiteľská zmluva uzavretá s predajcom alebo obchodníkom, len na sumy, ktoré boli neoprávnene zaplatené podľa tejto podmienky po vyhlásení súdneho rozhodnutia, ktorým bola určená táto nekalá povaha.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 228, 13.7.2015.
Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2016 – Európska komisia/Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Írsko

(Spojené veci C-164/15 P a C-165/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Vnútroštátna daň z leteckej dopravy — Uplatnenie odlišných sadzieb dane — Znížená sadzba v prípade letov s miestom určenia nachádzajúcim sa najviac 300 km od vnútroštátneho letiska — Výhoda — Selektívna povaha — Použitie v prípade, keď môže daňové opatrenie predstavovať obmedzenie voľného poskytovania služieb — Vymáhanie — Spotrebná daň)

(2017/C 053/11)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Európska komisia (v zastúpení: L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Aer Lingus Ltd (v zastúpení: K. Bacon, A. Robertson, QC, a D. Bailey, barrister, ktorého splnomocnil A. Burnside, solicitor.), Ryanair Designated Activity Company, predtým Ryanair Ltd (v zastúpení: B. Kennelly, QC, I.-G. Metaxas-Maragkidis, dikigoros, a E. Vahida, avocat.), Írsko (v zastúpení: E. Creedon, J. Quaney a A. Joyce, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci E. Regan, SC, a B. Doherty, BL)

Výrok rozsudku

1. Rozsudky Všeobecného súdu Európskej únie z 5. februára 2015, Aer Lingus/Komisia (T-473/12, neverejnený, EU:T:2015:78), a z 5. februára 2015, Ryanair/Komisia (T-500/12, neverejnený, EU:T:2015:73), sa zrušujú v rozsahu, v akom zrušujú článok 4 rozhodnutia Komisie 2013/199/EÚ z 25. júla 2012 o štátnej pomoci SA.29064 (11/C, ex 11/NN) – Diferencované daňové sadzby zavedené Írskom v oblasti leteckej dopravy, a to v rozsahu, v akom sa v ňom nariaďuje vymáhanie pomoci od jej príjemcov v sume, ktorá bola v odôvodnení 70 uvedeného rozhodnutia stanovená na osem eur na cestujúceho.

2. Vzájomné odvolania sa zamietajú.

3. Žaloby spoločností Aer Lingus Ltd a Ryanair Designated Activity Company o neplatnosť rozhodnutia 2013/199 sa zamietajú.
4. Spoločnosti Aer Lingus Ltd a Ryanair Designated Activity Company sú povinné znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii tak v konaní pred Všeobecným súdom Európskej únie, ako aj v konaní pred Súdnym dvorom Európskej únie.
5. Írsko znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 205, 22.6.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Symvoulio tis Epikrateias – Grécko) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)/Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis

(Vec C-201/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 98/59/ES — Aproximácia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania — Článok 49 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Charta základných práv Európskej únie — Článok 16 — Sloboda podnikania — Vnútroštátna právna úprava, ktorá správnomu orgánu priznáva právomoc zabrániť hromadnému prepúšťaniu po posúdení podmienok na trhu práce, situácie podniku a záujmu národného hospodárstva — Ťažká hospodárska kríza — Obzvlášť vysoká nezamestnanosť)

(2017/C 053/12)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Žalovaný: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis

za účasti: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Výrok rozsudku

1. Smernica Rady 98/59/ES z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania sa má vykladať v tom zmysle, že v zásade nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej zamestnávateľ môže pri neexistencii dohody so zástupcami zamestnancov o návrhu hromadného prepúšťania pristúpiť k tomuto prepúšťaniu iba pod podmienkou, že príslušný vnútroštátny orgán verejnej moci, ktorému sa tento návrh musí oznámiť, neprijme v lehote stanovenej touto právnou úpravou a po preskúmaní dokumentácie a posúdení podmienok trhu práce, situácie podniku, ako aj záujmu národného hospodárstva odôvodnené rozhodnutie neschváliť v celom rozsahu alebo sčasti uskutočnenie zamýšľaných prepúšťaní. Neplatí to však v prípade, ak sa ukáže, čo musí prípadne overiť vnútroštátny súd, že vzhľadom na tri kritériá posúdenia, na ktoré odkazuje táto právna úprava, a na ich konkrétne uplatnenie uvedeným orgánom verejnej moci pod kontrolou príslušných súdov má táto právna úprava za následok pozbavenie ustanovení tejto smernice ich potrebného účinku.

Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že v situácii, akou je situácia dotknutá vo veci samej, bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava dotknutá v prvej vete prvého pododseku tohto bodu.

2. Prípadná existencia kontextu charakterizovaného ťažkou hospodárskou krízou a obzvlášť vysokou mierou nezamestnanosti v členskom štáte nie je spôsobilá ovplyvniť odpovede uvedené v bode 1 tohto výroku.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 6.7.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Kamarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené kráľovstvo, Švédsko) – Tele2 Sverige AB/Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department/Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

(Spojené veci C-203/15 a C-698/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikácie — Spracúvanie osobných údajov — Dôvernosc elektronických komunikácií — Ochrana — Smernica 2002/58/ES — Článok 5, 6 a 9, ako aj článok 15 ods. 1 — Charta základných práv Európskej únie — Články 7, 8 a 11, ako aj článok 52 ods. 1 — Vnútroštátna právna úprava — Poskytovatelia elektronických komunikačných služieb — Povinnosť všeobecného a nediferencovaného uchovávanía údajov o prenose dát a polohe — Vnútroštátne orgány — Prístup k údajom — Neexistencia predbežnej kontroly zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu — Zlučiteľnosť s právom Únie)

(2017/C 053/13)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátne súdy, ktoré podali návrhy na začatie prejudiciálneho konania

Kamarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15)

Žalovaní: Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

za účasti: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Výrok rozsudku

1. Článok 15 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracúvania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009, v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj s článkom 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely boja proti trestnej činnosti stanovuje všeobecné a nediferencované uchovávanie všetkých údajov o prenose dát a polohe všetkých účastníkov a registrovaných užívateľov týkajúce sa všetkých prostriedkov elektronickej komunikácie.
2. Článok 15 ods. 1 smernice 2002/58, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/136, v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj s článkom 52 ods. 1 charty základných práv sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá upravuje ochranu a bezpečnosť údajov o prenose dát a polohe, konkrétne prístup príslušných vnútroštátnych orgánov k uchovávaným údajom, ale tento prístup v rámci boja proti trestnej činnosti neobmedzuje len na účely boja proti závažnej trestnej činnosti, nepodmieňuje uvedený prístup predbežnou kontrolou zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu, a nevyžaduje, že predmetné údaje sa musia uchovávať na území Únie.

3. Druhá otázka, ktorú položil Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávny senát), Spojené kráľovstvo] je neprípustná.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 221, 6.7.2015.
Ú. v. EÚ C 98, 14.3.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Spojené kráľovstvo) – Swiss International Air Lines AG/The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Vec C-272/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Povinnosť odovzdať emisné kvóty z letov medzi členskými štátmi Únie a väčšinou tretích krajín — Rozhodnutie č. 377/2013/EÚ — Článok 1 — Dočasná výnimka — Vylúčenie letov s príletom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska — Rozdielne zaobchádzanie s tretími štátmi — Všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania — Neuplatniteľnosť)

(2017/C 053/14)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Swiss International Air Lines AG

Žalovaní: The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Výrok rozsudku

Zo skúmania rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 377/2013/EÚ z 24. apríla 2013 o dočasnej výnimke zo smernice 2003/87/ES o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania nevyplynula žiadna skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť tohto rozhodnutia, keďže dočasná výnimka, ktorú článok 1 tohto rozhodnutia stanovuje pre požiadavky vyplývajúce z článku 12 ods. 2a a článku 16 smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/101/ES z 19. novembra 2008, pokiaľ ide o odovzdávanie emisných kvót skleníkových plynov z letov uskutočnených počas roku 2012 medzi členskými štátmi Európskej únie a väčšinou tretích krajín, sa neuplatňuje najmä na lety s príletom na letisko alebo s odletom z letiska nachádzajúceho sa vo Švajčiarsku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret – Dánsko) – TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Vec C-327/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/22/ES — Univerzálna služba — Články 12 a 13 — Kalkulácia nákladov záväzkov univerzálnej služby — Článok 32 — Kompenzácia nákladov spojených s doplnkovými povinnými službami — Priamy účinok — Článok 107 ods. 1 a článok 108 ods. 3 ZFEÚ — Národné bezpečnostné a tiesňové služby zabezpečované v Dánsku a Grónsku — Vnútroštátna právna úprava — Predloženie žiadosti o kompenzáciu nákladov súvisiacich s doplnkovými povinnými službami — Trojmesačná lehota — Zásady ekvivalencie a efektivity)

(2017/C 053/15)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TDC A/S

Žalovaní: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Výrok rozsudku

1. Ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby), a najmä jej článok 32, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje kompenzačný mechanizmus za poskytovanie doplnkových povinných služieb, podľa ktorej podnik nemá nárok na kompenzáciu čistých nákladov zo strany členského štátu vynaložených na poskytovanie doplnkovej povinnej služby, ak zisk tohto podniku dosiahnutý z iných služieb, na ktoré sa vzťahujú jeho záväzky univerzálnej služby, prevyšuje stratu súvisiacu s poskytovaním tejto doplnkovej povinnej služby.
2. Smernica 2002/22 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej podnik určený ako poskytovateľ doplnkových povinných služieb má nárok na kompenzáciu čistých nákladov na poskytovanie týchto služieb členským štátom iba vtedy, ak tieto náklady predstavujú pre tento podnik neprimerané zaťaženie.
3. Smernica 2002/22 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej čisté náklady podniku určeného na plnenie záväzku univerzálnej služby vyplývajú z rozdielu medzi všetkými príjmami a všetkými nákladmi spojenými s poskytnutím predmetnej služby, vrátane príjmov a nákladov, ktoré by podnik tiež vykazoval, aj keby nebol prevádzkovateľom univerzálnej služby.
4. Za okolností, ako sú okolnosti konania vo veci samej, skutočnosť, že podnik poverený doplnkovými povinnými službami v zmysle článku 32 smernice 2002/22 poskytuje tieto služby nielen na území Dánska, ale tiež na území Grónska, nemá vplyv na výklad ustanovení tejto smernice.
5. Článok 32 smernice 2002/22 sa má vykladať v tom zmysle, že má priamy účinok v rozsahu, v akom zakazuje členským štátom, aby podnik poverený poskytovaním doplnkových povinných služieb nechali znášať všetky alebo časť nákladov spojených s týmto poskytovaním.

6. Zásady spolupráce v dobrej viere, ekvivalencie a efektivity treba vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave, akou je právna úprava vo veci samej, ktorá podriaďuje podávanie žiadostí o kompenzáciu schodku za predchádzajúci účtovný rok, predložených prevádzkovateľom povereným univerzálnou službou, lehote troch mesiacov od uplynutia lehoty stanovenej tomuto prevádzkovateľovi na predloženie každoročnej správy príslušnému vnútroštátnemu orgánu, s výhradou, aby táto lehota nebola menej priaznivá než lehota stanovená vo vnútroštátnom práve pre analogickú žiadosť a aby nerobila výkon práv priznaných podnikom smernicou 2002/22 prakticky nemožným alebo ho nadmerne sťažovala, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 294, 7.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH a Caverion Österreich GmbH/Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Vec C-355/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné zákazky — Smernica 89/665/EHS — Postupy preskúmania v rámci verejného obstarávania — Článok 1 ods. 3 — Záujem na konaní — Článok 2a ods. 2 — Pojem „dotknutý uchádzač“ — Právo uchádzača, ktorého ponuka bola právoplatne vylúčená verejným obstarávateľom, podať žalobu proti neskoršiemu rozhodnutiu o zadaní zákazky)

(2017/C 053/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH a Caverion Österreich GmbH

Žalované: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 3 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby uchádzačovi, ktorého ponuka bola vylúčená z verejného obstarávania právoplatným rozhodnutím verejného obstarávateľa, bol odmietnutý prístup k preskúmaniu rozhodnutia o zadaní dotknutej verejnej zákazky a uzatvorenia zmluvy, ak ponuky predložili iba tento vylúčený uchádzač a úspešný uchádzač, ktorému bola táto zákazka zadaná, a ak podľa názoru vylúčeného uchádzača mala byť vylúčená takisto ponuka úspešného uchádzača.

(¹) Ú. v. EÚ C 320, 28.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Taliansko) – Associazione Italia Nostra Onlus/Comune di Venezia a i.

(Vec C-444/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2001/42/ES — Posudzovanie účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie — Článok 3 ods. 3 — Plány a programy, ktoré vyžadujú environmentálne posudzovanie iba v prípade, ak členské štáty určia, že majú pravdepodobne významné účinky na životné prostredie — Platnosť vzhľadom na Zmluvu o FEÚ a Chartu základných práv Európskej únie — Pojem využívanie „malých území na miestnej úrovni“ — Vnútroštátna právna úprava, ktorá odkazuje na plochu dotknutých území)

(2017/C 053/17)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Associazione Italia Nostra Onlus

Žalovaní: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

za účasti: Società Ca' Roman Srl

Výrok rozsudku

1. Skúmanie prvej prejudiciálnej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 3 ods. 3 smernice 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie vzhľadom na ustanovenia Zmluvy o FEÚ a Charty základných práv Európskej únie.
2. Článok 3 ods. 3 smernice 2001/42 v spojení s odôvodnením 10 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „malé územia na miestnej úrovni“ nachádzajúci sa v uvedenom odseku 3 musí byť vymedzený na základe plochy dotknutého územia za nasledujúcich podmienok:

— plán alebo program je predmetom prípravy a/alebo schvaľovania miestnym orgánom, a nie regionálnym alebo vnútroštátnym orgánom a

— toto územie v rámci územnej pôsobnosti miestneho orgánu predstavuje v pomere k tejto územnej pôsobnosti malú plochu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 381, 16.11.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin – Nemecko) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)/Land Berlin

(Spojené veci C-508/15 a C-509/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom — Rozhodnutie č. 1/80 — Článok 7 prvý odsek — Právo na pobyt vzťahujúce sa na rodinných príslušníkov tureckého pracovníka pôsobiaceho na legálnom trhu práce členského štátu — Podmienky — Neexistencia potreby, aby turecký pracovník pôsobil na legálnom trhu práce počas prvých troch rokov pobytu rodinného príslušníka)

(2017/C 053/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)

Žalovaná: Land Berlin

Výrok rozsudku

Článok 7, prvý odsek, prvá zarážka rozhodnutia asociácie rady č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie sa musí vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie priznáva právo na pobyt v hostiteľskom členskom štáte rodinnému príslušníkovi tureckého pracovníka, teda rodinnému príslušníkovi, ktorý získal povolenie na vstup do tohto členského štátu z dôvodu zlúčenia rodiny a ktorý od momentu vstupu na územie tohto členského štátu žil v spoločnej domácnosti s týmto tureckým pracovníkom, a to aj v prípade, že minimálne obdobie troch rokov, v priebehu ktorého turecký pracovník pôsobil na legálnom trhu práce, nezačalo plynúť bezprostredne po príchode dotknutého rodinného príslušníka do hostiteľského členského štátu, ale až neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 16, 18.1.2016.

**Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Daniel Bowman/
Pensionsversicherungsanstalt**

(Vec C-539/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Charta základných práv Európskej únie — Smernica 2000/78/ES — Rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani — Článok 2 ods. 1 a 2 — Diskriminácia na základe veku — Kolektívna zmluva — Predĺženie doby na postup z prvého do druhého platového stupňa v rámci platovej schémy — Nepriame rozdielne zaobchádzanie na základe veku)

(2017/C 053/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Daniel Bowman

Žalovaný: Pensionsversicherungsanstalt

Výrok rozsudku

Článok 2 ods. 1 a 2 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej kolektívnej zmluve, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej sa na zamestnanca, ktorému sa na účely jeho zaradenia do platových stupňov v rámci platovej schémy započítavajú obdobia školskej dochádzky, vzťahuje dlhšia doba na postup z prvého do druhého platového stupňa v rámci platovej schémy, pretože toto predĺženie sa uplatňuje na všetkých zamestnancov, ktorým sa tieto obdobia započítavajú, a to aj retroaktívne na tých zamestnancov, ktorí už postúpili do nasledujúcich vyšších platových stupňov.

(¹) Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Kúria – Maďarsko) – Interservice d.o.o. Koper/Sándor Horváth

(Vec C-547/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colný kódex Spoločenstva — Nariadenie (EHS) č. 2913/92 — Článok 96 — Režim vonkajšieho tranzitu — Pojem „dopravca“ — Nepredloženie tovaru colnému úradu určenia — Zodpovednosť — Dopravca subdodávateľ, ktorý odovzdal tovar hlavnému dopravcovi na parkovisku colného úradu určenia a opätovne prebral zodpovednosť za tento tovar pri príležitosti ďalšej dopravy)

(2017/C 053/20)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Interservice d.o.o. Koper

Žalovaný: Sándor Horváth

Výrok rozsudku

1. Pojem „dopravca“, ktorý má podľa článku 96 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady č. 648/2005 z 13. apríla 2005, povinnosť predložiť tovar v nezmenenom stave colnému úradu určenia, sa má vykladať v tom zmysle, že označuje akúkoľvek osobu, vrátane dopravcu subdodávateľa, ktorá vykonáva skutočnú dopravu tovaru nachádzajúceho sa v režime vonkajšieho tranzitu spoločenstva a prijme túto dopravu s vedomím, že tieto tovary sa nachádzajú v tomto režime.

2. Článok 96 ods. 2 nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 648/2005, sa má vykladať v tom zmysle, že dopravca subdodávateľ, ako je dopravca subdodávateľ v konaní vo veci samej, ktorý na jednej strane odovzdal tovar hlavnému dopravcovi spolu s tranzitným dokumentom na parkovisku colného úradu určenia a na druhej strane nanovo prevzal tento tovar pri príležitosti ďalšej prepravy, mal povinnosť ubezpečiť sa o predložení tovaru colnému úradu určenia a možno ho považovať za zodpovedného za neexistenciu takeého predloženia iba vtedy, ak pri opätovnom prevzatí uvedeného tovaru vedel, že režim tranzitu nebol riadne ukončený, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Francúzsko) – Concurrence SARL/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Vec C-618/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Súdna právomoc — Nárok z mimozmluvnej zodpovednosti — Selekatívna distribučná sieť — Ďalší predaj mimo internetu — Žaloba o zdržanie sa protiprávneho konania — Väzba)

(2017/C 053/21)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Concurrence SARL

Žalované: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Výrok rozsudku

Článok 5 bod 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má na účely určenia súdnej právomoci stanovenej týmto ustanovením na rozhodnutie o žalobe o určenie zodpovednosti za porušenie zákazu predaja mimo selektívnej distribučnej siete spáchané prostredníctvom ponuky výrobkov, ktoré sú predmetom tejto siete, na internetových stránkach prevádzkovaných v rôznych členských štátoch vykladať v tom zmysle, že za miesto vzniku škody treba považovať územie členského štátu, na ktorom je tento zákaz predaja chránený prostredníctvom dotknutej žaloby, teda územie, na ktorom žalobca údajne utrpel pokles svojho predaja.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 38, 1.2.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen – Švédsko) – Länsförsäkringar AB/Matek A/S

(Vec C-654/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 9 ods. 1 písm. b) — Článok 15 ods. 1 — Článok 51 ods. 1 písm. a) — Rozsah výlučného práva priznaného majiteľovi — Päťročné obdobie po zápise)

(2017/C 053/22)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta domstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Länsförsäkringar AB

Žalovaná: Matek A/S

Výrok rozsudku

Článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannnej známke [Európskej únie] v spojení s článkom 15 ods. 1 a článkom 51 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že počas obdobia piatich rokov od zápisu ochrannnej známky Európskej únie je jej majiteľ v prípade pravdepodobnosti zámeny oprávnený zakázať tretím osobám používať v obchodnom styku označenie totožné s jeho ochrannou známkou alebo jej podobné, pre všetky tovary a služby, ktoré sú totožné s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola táto ochranná známka zapísaná, alebo im podobné bez toho, aby musel preukazovať riadne používanie tejto ochrannnej známky pre tieto tovary alebo služby.

(¹) Ú. v. EÚ C 48, 8.2.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2016 – Rada Európskej únie/Ludový front za oslobodenie Saguia el Hamra a Rio de Oro (Front Polisario), Európska komisia

(Vec C-104/16 P) (¹)

(Odvolanie — Zahraničné vzťahy — Dohoda medzi Európskou úniou a Marockým kráľovstvom o liberalizačných opatreniach v oblasti poľnohospodárstva a rybolovu — Rozhodnutie, ktorým sa schvaľuje uzavretie medzinárodnej dohody — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Aktívna legitímácia — Územná pôsobnosť dohody — Výklad dohody — Zásada sebaurčenia — Zásada relatívneho účinku zmlúv)

(2017/C 053/23)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Legal, A. de Elera-San Miguel Hurtado a A. Westerhof Löfflerová, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Ludový front za oslobodenie Saguia el Hamra a Rio de Oro (Front Polisario), (v zastúpení: G. Devers, avokat), Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta a B. Eggers, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú odvolateľku: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: C. Pochet a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze, splnomocnený zástupca), Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. Sampol Pucurull a S. Centeno Huerta, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas, F. Fize a B. Fodda, splnomocnení zástupcovia), Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes a M. Figueiredo, splnomocnení zástupcovia) Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader) (v zastúpení: J. -F. Bellis, M. Struys, A. Bailleux, L. Eskenazi a R. Hicheri, avocats)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 10. decembra 2015, Front Polisario/Rada (T-512/12, EU:T:2015:953), sa zrušuje.
2. Žaloba Ludového frontu za oslobodenie Saguia-el-Hamra a Rio de Oro (Front Polisario) sa zamietá ako neprípustná.

3. *Ludový front za oslobodenie Saguia-el-Hamra a Rio de Oro (Front Polisario) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Radou Európskej únie.*
4. *Belgické kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Portugalská republika, Európska komisia a Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader) znášajú svoje vlastné trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016.

Odvolanie podané 20. júna 2016: Europäischen Tier- und Naturschutz e.V. a Horst Giesen proti uzneseniu Všeobecného súdu (tretia komora) zo 14. júna 2016 vo veci T-595/15, Europäischer Tier- und Naturschutz eV a Horst Giesen/Európska komisia

(Vec C-343/16 P)

(2017/C 053/24)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolatelia: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. a Horst Giesen (v zastúpení: Dr. P. Brockmann, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Súdny vor Európskej komisie (ôsma komora) uznesením z 12. januára 2017 zamietol odvolanie a rozhodol, že odvolatelia znášajú vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgicko) 26. septembra 2016 – Karim Boudjellal/Rauwers Contrôle SA

(Vec C-508/16)

(2017/C 053/25)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Karim Boudjellal

Žalovaná: Rauwers Contrôle SA

Uznesením z 11. januára 2017 Súdny dvor (siedma komora) vyhlásil, že je zjavne nepríslušný odpovedať na otázky, ktoré predložil Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgicko).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 4. novembra 2016 – Birgit Bossen a i./Brussels Airlines

(Vec C-559/16)

(2017/C 053/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Žalovaná: Brussels Airlines

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 7 ods. 1 druhý pododsek nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ (ďalej len „nariadenie“) vykladať v tom zmysle, že pojem „vzdialenosť“ zahŕňa len priamu vzdialenosť medzi miestom odletu a posledným cieľovým miestom, ktorá sa stanoví metódou ortodromickej dráhy, a to nezávisle od letovej trasy, ktorá sa skutočne vykonala?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 10. novembra 2016 – Stadt Wuppertal/Maria Elisabeth Bauer

(Vec C-569/16)

(2017/C 053/27)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Stadt Wuppertal

Žalovaná: Maria Elisabeth Bauer

Prejudiciálna otázka

Priznáva článok 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času ⁽¹⁾ alebo článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) dedičovi pracovníka, ktorý zomrel v čase, keď jeho pracovný pomer trval, nárok na finančnú náhradu za minimálnu dobu ročnej dovolenky, ktorá pracovníkovi prináležala pred smrťou, čo je podľa § 7 ods. 4 Bundesurlaubsgesetz (spolkový zákon o dovolenke, ďalej len „BUrlG“) v spojení s § 1922 ods. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník, ďalej len „BGB“) vylúčené?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 10. novembra 2016 – Volker Willmeroth ako majiteľ TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K./Martina Broßonn

(Vec C-570/16)

(2017/C 053/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Volker Willmeroth ako majiteľ TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K.

Žalovaná: Martina Broßonn

Prejudiciálne otázky

1. Priznáva článok 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času ⁽¹⁾ alebo článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) dedičovi pracovníka, ktorý zomrel v čase, keď jeho pracovný pomer trval, nárok na finančnú náhradu za minimálnu dobu ročnej dovolenky, ktorá pracovníkovi prináležala pred smrťou, čo je podľa § 7 ods. 4 Bundesurlaubsgesetz (spolkový zákon o dovolenke, ďalej len „BUrlG“) v spojení s § 1922 ods. 1 Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník, ďalej len „BGB“) vylúčené?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Platí to aj v prípade, keď pracovný pomer vznikol medzi dvomi súkromnými osobami?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 5/004, s. 381.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko)
14. novembra 2016 – INEOS Köln GmbH/Spolková republika Nemecko**

(Vec C-572/16)

(2017/C 053/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: INEOS Köln GmbH

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálna otázka

Odporuje ustanoveniam článku 10a smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES ⁽¹⁾, ako aj ustanoveniam rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87/ES ⁽²⁾, platné v celej Únii, vnútroštátna právna úprava, ktorá pre obchodované obdobie rokov 2013 až 2020 stanovuje hmotnoprávnu prekluzívnu lehotu pre žiadosti o bezodplatné pridelenie emisných kvót existujúcim zariadeniam, ktoré neboli podané včas, a pritom vylučuje možnosť opravy chýb alebo doplnenia (neúplných) údajov v žiadosti o pridelenie, ktoré boli zistené až po uplynutí lehoty stanovenej členským štátom?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 275, s. 32.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 130, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko)
15. decembra 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari**

(Vec C-646/16)

(2017/C 053/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Žalovaný: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prejudiciálne otázky

1. Treba na ponímanie článku 2 písm. m), článkov 12 a 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 ⁽¹⁾ z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (prepracované znenie; ďalej len „nariadenie Dublin III“) zohľadniť iné právne akty, ktoré s nariadením Dublin III súvisia, alebo treba týmto ustanoveniam pripísať samostatný význam?
2. Pre prípad, že ustanovenia nariadenia Dublin III treba vykladať nezávisle od iných právnych aktov:

- a) Treba za okolností prejednávanych prípadov, ktoré sú charakteristické tým, že spadajú do obdobia, kedy boli vnútroštátne orgány najviac involvovaných štátov konfrontované s mimoriadne vysokým počtom osôb žiadajúcich o tranzit cez ich územie, považovať fakticky tolerovaný vstup z iného členského štátu na ich štátne územie, ktorý slúžil výlučne na účel prechodu práve cez tento členský štát a podanie žiadosti o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, za „vízum“ v zmysle článku 2 písm. m) a článku 12 nariadenia Dublin III?

V prípade kladnej odpovede na druhú otázku písm. a):

- b) Treba s ohľadom na faktické tolerovanie vstupu na účely tranzitu vychádzať z toho, že platnosť „víza“ sa skončila odchodom z príslušného členského štátu?
- c) Treba s ohľadom na faktické tolerovanie vstupu na účely tranzitu vychádzať z toho, že „vízum“ ešte stále platí, kým nedošlo k odchodu z príslušného členského štátu, alebo sa platnosť „víza“ skončí bez ohľadu na odchod, ktorý sa neuskutočnil, k dátumu, keď žiadateľ s konečnou platnosťou upustí od svojich plánov odcestovať do iného členského štátu?
- d) Vedie upustenie žiadateľa od plánov vycestovať do členského štátu, ktorý bol pôvodne jeho cieľom, k tomu, že v zmysle článku 12 ods. 5 nariadenia Dublin III možno hovoriť o spáchaní podvodu po vydaní tohto „víza“, takže členský štát, ktorý „vízum“ vydal, nie je zodpovedný?

V prípade zápornej odpovede na druhú otázku písm. a):

- e) Treba výraz „protiprávne prekročil hranicu do členského štátu po súši, mori alebo letecky po príchode z tretej krajiny“ uvedený v článku 13 ods. 1 nariadenia Dublin III chápať v tom zmysle, že za uvedených mimoriadnych okolností prejednávanych prípadov nejde o protiprávne prekročenie vonkajšej hranice?

3. Pre prípad, že ustanovenia nariadenia Dublin III treba vykladať s ohľadom na iné právne akty:

- a) Treba na posúdenie, či v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia Dublin III ide o „protiprávne prekročenie“ hranice, vziať do úvahy predovšetkým to, či sú podľa Kódexu schengenských hraníc, najmä podľa článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽²⁾ z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (ďalej len „Kódex schengenských hraníc“), ktorý je pre prejednávane prípady relevantný z dôvodu času príchodu, splnené podmienky pre vstup?

V prípade zápornej odpovede na tretiu otázku písm. a):

- b) Ktoré ustanovenia práva Únie treba osobitne zohľadniť pri posudzovaní, či ide o „protiprávne prekročenie“ hranice v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia Dublin III?

V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku písm. a):

- c) Treba za okolností prejednávaných prípadov, ktoré sú charakteristické tým, že spadajú do obdobia, kedy boli vnútroštátne orgány najviac involvovaných štátov konfrontované s mimoriadne vysokým počtom osôb žiadajúcich o tranzit cez ich územie, považovať fakticky tolerovaný vstup z iného členského štátu na ich štátne územie bez posúdenia okolností konkrétneho prípadu, ktorý mal slúžiť jedine na účel tranzitu práve cez tento členský štát a na podanie žiadosti o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, považovať za povolenie vstupu v zmysle článku 5 ods. 4 písm. c) Kódexu schengenských hraníc?

V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku písm. a) a c):

- d) Vedie povolenie vstupu podľa článku 5 ods. 4 písm. c) Kódexu schengenských hraníc k tomu, že treba vychádzať z povolenia, ktoré je rovnocenné s vízom v zmysle článku 5 ods. 1 písm. b) tohto kódexu, a teda z „víza“ v zmysle článku 2 písm. m) nariadenia Dublin III, takže pri uplatnení ustanovení na účely určenia zodpovedného členského štátu podľa nariadenia Dublin III treba zohľadniť aj jeho článok 12?

V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku písm. a), c) a d):

- e) Treba s ohľadom na faktické tolerovanie vstupu na účely tranzitu vychádzať z toho, že platnosť „víza“ sa skončila odchodom z príslušného členského štátu?
- f) Treba s ohľadom na faktické tolerovanie vstupu na účely tranzitu vychádzať z toho, že „vízum“ je ešte stále platné, ak ešte nedošlo k odchodu z príslušného členského štátu, alebo sa platnosť „víza“ končí bez ohľadu na neuskutočnený odchod k dátumu, keď žiadateľ s konečnou platnosťou upustí od svojich plánov odcestovať do iného členského štátu?
- g) Vedie upustenie žiadateľa od plánov vycestovať do členského štátu, ktorý bol pôvodne jeho cieľ, k tomu, že v zmysle článku 12 ods. 5 nariadenia Dublin III možno hovoriť o spáchaní podvodu po vydaní tohto „víza“, takže členský štát, ktorý „vízum“ vydal, nie je zodpovedný?

V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku písm. a) a c), ale zápornej odpovede na písm. d):

- h) Treba výraz „protiprávne prekročil hranicu do členského štátu po súši, mori alebo letecky po príchode z tretej krajiny“ uvedený v článku 13 ods. 1 nariadenia Dublin III chápať v tom zmysle, že za uvedených mimoriadnych podmienok prejednávaných prípadov nemožno prekročenie hraníc, ktoré treba kvalifikovať ako povolenie vstupu v zmysle článku 5 ods. 4 písm. c) Kódexu schengenských hraníc, považovať za protiprávne prekročenie vonkajšej hranice?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

Odvolanie podané 21. decembra 2016: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 12. októbra 2016 vo veci T-669/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH/Európska chemická agentúra

(Vec C-663/16 P)

(2017/C 053/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (v zastúpení: M. Grunchard, avocate, K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, Advocate)

Ďalší účastník konania: Európska chemická agentúra

Návrhy odvolateliek

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu vo veci T-669/15 a
- rozhodol o prípustnosti a vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci samej,
- subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o prípustnosti žaloby odvolateliek o neplatnosť smerujúcu proti spornému aktu, a v dôsledku toho podľa potreby rozhodol vo veci samej,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy týchto konaní (vrátane trov týkajúcich sa námietky neprípustnosti vznesenej v konaní pred Všeobecným súdom).

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne vyložil a nesprávne uplatnil právnu úpravu, čo viedlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu v rozsahu, v akom rozhodol, že žaloba odvolateliek o neplatnosť sporného aktu bola neprípustná.

Odvolateľky najmä poukazujú na to, že Všeobecný súd sa dopustil viacerých pochybení v rámci svojho odôvodnenia a výkladu právneho rámca, ktorý bol uplatniteľný na situáciu odvolateliek. Táto skutočnosť viedla k tomu, že Všeobecný súd sa dopustil týchto nesprávnych právnych posúdení:

- Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 130 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, keď prejednal podstatu veci samej,
- Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 130 ods. 7 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, keď neodložil svoje rozhodnutie o prípustnosti až do vypočutia všetkých tvrdení vo veci samej.

Navyše Všeobecný súd tým, že vyhlásil žalobu odvolateliek za neprípustnú, porušil ich právo na obhajobu, právo na prístup k spravodlivosti a svoju povinnosť odôvodnenia, pričom tieto práva patria medzi základné práva jednotlivcov a odrážajú tak všeobecné zásady práva Únie.

Z týchto dôvodov odvolateľky tvrdia, že uznesenie Všeobecného súdu vo veci T-669/15 by malo byť zrušené a Súdny dvor by mal rozhodnúť o prípustnosti a vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci samej.

Odvolaie podané 21. decembra 2016: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 12. októbra 2016 vo veci T-543/15, Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH a Ecolab Deutschland GmbH/Európska chemická agentúra

(Vec C-666/16 P)

(2017/C 053/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľky: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (v zastúpení: M. Grunchard, avocate, K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, Advocate)

Ďalší účastník konania: Európska chemická agentúra

Návrhy odvolateliiek

Odvolaieľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu vo veci T-543/15 a
- rozhodol o prípustnosti a vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci samej,
- subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o prípustnosti žaloby odvolateliiek o neplatnosť smerujúcu proti spornému aktu, a v dôsledku toho podľa potreby rozhodol vo veci samej,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy týchto konaní (vrátane trov týkajúcich sa námietky neprípustnosti vznesenej v konaní pred Všeobecným súdom).

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaieľky tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne vyložil a nesprávne uplatnil právnu úpravu, čo viedlo k nesprávnej právnej posúdeniu v rozsahu, v akom rozhodol, že žaloba odvolateliiek o neplatnosť sporného aktu bola neprípustná.

Odvolaieľky najmä poukazujú na to, že Všeobecný súd sa dopustil viacerých pochybení v rámci svojho odôvodnenia a výkladu právneho rámca, ktorý bol uplatniteľný na situáciu odvolateliiek. Táto skutočnosť viedla k tomu, že Všeobecný súd sa dopustil týchto nesprávnych právnych posúdení:

- Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 130 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, keď prejednal podstatu veci samej,
- Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 130 ods. 7 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, keď neodložil svoje rozhodnutie o prípustnosti až do vypočutia všetkých tvrdení vo veci samej.

Navyše Všeobecný súd tým, že vyhlásil žalobu odvolateliiek za neprípustnú, porušil ich právo na obhajobu, právo na prístup k spravodlivosti a svoju povinnosť odôvodnenia, pričom tieto práva patria medzi základné práva jednotlivcov a odrážajú tak všeobecné zásady práva Únie.

Z týchto dôvodov odvolateliiky tvrdia, že uznesenie Všeobecného súdu vo veci T-543/15 by malo byť zrušené a Súdny dvor by mal rozhodnúť o prípustnosti a vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci samej.

VŠEOBECNÝ SÚD

**Rozsudok Všeobecného súdu z 10. januára 2017 – Gascogne Sack Deutschland GmbH a Gascogne/
Európska únia**

(Vec T-577/14) ⁽¹⁾

**(„Mimozmluvná zodpovednosť — Spresnenie žaloby — Premlčanie — Prípustnosť — Článok 47 Charty
základných práv — Primeraná lehota na rozhodnutie — Majetková ujma — Vzniknuté straty — Úroky
z nezaplatenej pokuty — Náklady na bankovú záruku — Strata príležitosti — Nemajetková ujma —
Príčinná súvislosť“)**

(2017/C 053/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyne: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Nemecko) a Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Francúzsko) (v zastúpení: F. Puel, E. Durand a L. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Európska únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie (v zastúpení: pôvodne A. Placco, neskôr J. Inghelram a S. Chantre, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska únia (v zastúpení: N. Khan, V. Bottka a P. van Nuffel, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú údajne utrpeli žalobkyne z dôvodu dĺžky konania pred Všeobecným súdom v rámci vecí, v ktorých boli vydané rozsudky zo 16. novembra 2011, Groupe Gascogne/Komisia (T-72/06, neuverejnený, EU:T:2011:671), a zo 16. novembra 2011, Sachsa Verpackung/Komisia (T-79/06, neuverejnený, EU:T:2011:674)

Výrok rozsudku

1. Európska únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie je povinná uhradiť spoločnosti Gascogne náhradu škody vo výške 47 064,33 eura z titulu majetkovej ujmy, ktorú utrpela táto spoločnosť z dôvodu nedodržania primeranej lehoty na rozhodnutie vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky zo 16. novembra 2011, Groupe Gascogne/Komisia (T-72/06, neuverejnený, EU:T:2011:671), a zo 16. novembra 2011, Sachsa Verpackung/Komisia (T-79/06, neuverejnený, EU:T:2011:674). Táto náhrada škody bude navýšená o kompenzačné úroky od 4. augusta 2014 do vyhlásenia tohto rozsudku v ročnej miere inflácie konštatovanej pre dotknuté obdobie Eurostatom (Štatistický úrad Európskej únie) v členskom štáte, v ktorom má táto spoločnosť sídlo.
2. Únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie má povinnosť uhradiť spoločnosti Gascogne Sack Deutschland GmbH náhradu škody vo výške 5 000 eur a spoločnosti Gascogne náhradu škody vo výške 5 000 eur z titulu nemajetkovej ujmy, ktorú tieto spoločnosti utrpeli z dôvodu nedodržania primeranej lehoty na rozhodnutie vo veciach T-72/06 a T-79/06.
3. Náhrady škody uvedené v bodoch 1. a 2. vyššie budú navýšené o úroky z omeškania od vyhlásenia tohto rozsudku do úplného zaplataenia v sadzbe stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre jej hlavné finančné operácie zvýšenej o dva percentuálne body.
4. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.

5. Únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie je povinná znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnostiam Gascogne Sack Deutschland a Gascogne a ktoré súvisia s námietkou neprípustnosti, ktorá viedla k vydaniu uznesenia z 2. februára 2015, Gascogne Sack Deutschland a Gascogne/Európska únia (T-577/14, neuverejnený, EU:T:2015:80).
6. Gascogne Sack Deutschland a Gascogne na jednej strane a Európska únia zastúpená Súdnym dvorom Európskej únie na strane druhej znášajú svoje vlastné trovy konania týkajúce sa žaloby, ktorá viedla k vydaniu tohto rozsudku.
7. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 6.10.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 11. januára 2017 – Topps Europe/Komisia

(Vec T-699/14) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž — Kartely — Zneužitie dominantného postavenia — Poskytovanie licencií na práva duševného vlastníctva v súvislosti so zberateľskými predmetmi týkajúcimi sa futbalu — Rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti — Prístup k spisu — Článok 8 ods. 1 nariadenia (ES) č. 773/2004 — Zjavne nesprávne posúdenie — Relevantný trh — Výhradná licencia — Značková exkluzivita — Neprimerané ceny“)

(2017/C 053/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: pôvodne R. Vidal, A. Penny, solicitors a B. Kennelly, QC, neskôr R. Subiotto, QC, a A. Cleenewerck de Crayencour, advokát a potom T. de la Mare, QC)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Jimeno Fernández a M. Farley, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Švajčiarsko) (v zastúpení: A. Barav a D. Reymond, advokáti) a Panini SpA (Modène, Taliansko) (v zastúpení: F. Wijckmans, F. Tuytschaever a M. Varga, advokáti)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEÚ a smerujúca k zrušeniu rozhodnutia Komisie K(2014) 5123 final z 15. júla 2014, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobkyne vo veci AT.39899 – Poskytovanie licencií na práva duševného vlastníctva v súvislosti so zberateľskými predmetmi týkajúcimi sa futbalu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Topps Europe Ltd znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii, Fédération internationale de football association (FIFA) a Panini SpA.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 448, 15.12.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 16. decembra 2016 – Ica Foods/EUIPO – San Lucio (GROK)**(Vec T-774/14) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Späťvzatie prihlášky — Zastavenie konania“)**

(2017/C 053/35)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ica Foods SpA (Pomezia, Taliansko) (v zastúpení: A. Nespega, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Taliansko) (v zastúpení: F. Sangiacomo, avocat)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 9. septembra 2014 (vec R 1815/2013-2) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi San Lucio Srl a Ica Foods SpA

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Ica Foods SpA a San Lucio Srl znášajú vlastné trovy konania a každá z nich je povinná nahradiť polovicu trov konania Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 26, 26.1.2015.

Žaloba podaná 7. novembra 2016 – Salehi/Komisia**(Vec T-773/16)**

(2017/C 053/36)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Dominik Salehi (Brémy, Nemecko) (v zastúpení: C. Drews, Rechtsanwältin)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že žalovaná porušila článok 1 ods. 4 nariadenia (ES) č. 539/2001 [zmenené a doplnené nariadením (EÚ) č. 1289/2013] tým, že v nadväznosti na listy žalobcu z 1. júla 2016 a 16. septembra 2016 neprijala opatrenia stanovené v uvedenom ustanovení a nezaslala žalobcovi oznámenie,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady reciprocity striktným uplatnením Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nečinnosti žalovanej

Žalobca vytýka, že Komisia neprijala nijaké opatrenie podľa článku 1 ods. 4 písm. e) bodu i) nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. ES L 81, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 65).

Žaloba podaná 30. novembra 2016 – QG/Komisia**(Vec T-845/16)****(2017/C 053/37)***Jazyk konania: španielčina***Účastníci konania**

Žalobca: QG (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet a A. Hernández Pardo, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil, že rozhodnutie Komisie zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ktorú poskytlo Španielsko niektorým futbalovým klubom, porušuje článok 107 ods. 1 a článok 108 ods. 3 ZFEÚ, keďže možnosť konsolidovania účtovných závierok, vychádzajúca z povolenia daného zákonom č. 10/1990 štyrom klubom na účely účasti v rôznych športových disciplínach, rovnako ako uplatnenie zníženej sadzby dane z príjmu právnických osôb, predstavuje tiež štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, čo mala konštatovať Komisia,
- v dôsledku toho zrušil opatrenie a uložil Španielskemu kráľovstvu povinnosť zabezpečiť, aby bola pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom vrátená jej príjemcami a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza porušenie článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

Žalobca, basketbalový klub, súhlasí s napadnutým aktom v rozsahu, v akom Komisia konštatuje, že opatrenie zavedené zákonom 10/1990, ktoré spočíva v tom, že niektorým futbalovým klubom je priznané priaznivejšie zaobchádzanie v oblasti dane z príjmu právnických osôb prostredníctvom zníženej sadzby, predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom.

Žalobca sa však domnieva, že Komisia mala dôjsť k tomu istému záveru v súvislosti s daňovým zvýhodnením, ktoré tiež priznáva zákon č. 10/1990 a ktoré spočíva v tom, že je týmto klubom povolená účasť v rôznych športových disciplínach.

Len kluby, ktoré sa mohli zúčastniť profesionálnych súťaží v niekoľkých disciplínach mohli konsolidovať účtovné závierky týkajúce sa futbalu a basketbalu, hlavných športov v Španielsku, s priamymi dopadmi na výpočet základu dane z príjmu právnických osôb. Konsolidácia účtovných závierok totiž umožňuje prostredníctvom strát z basketbalu značne znížiť príjmy z futbalu, čím sa výrazne zníži aj zdaniteľný základ dane z príjmov spolu s daňou, ktorá sa má zaplatiť.

Žaloba podaná 30. novembra 2016 – QF/Komisia

(Vec T-846/16)

(2017/C 053/38)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: QF (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: L. Ruiz Ezquerro, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet a A. Hernández Pardo, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil, že rozhodnutie Komisie zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ktorú poskytlo Španielsko niektorým futbalovým klubom, porušuje článok 107 ods. 1 a článok 108 ods. 3 ZFEÚ, keďže možnosť konsolidovania účtovných závierok, vychádzajúca z povolenia daného zákonom č. 10/1990 štyrom klubom na účely účasti v rôznych športových disciplínach, rovnako ako uplatnenie zníženej sadzby dane z príjmu právnických osôb, predstavuje tiež štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, čo mala konštatovať Komisia,
- v dôsledku toho zrušil opatrenie a uložil Španielskemu kráľovstvu povinnosť zabezpečiť, aby bola pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom vrátená jej príjemcami a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia sú uvedené vo veci T-845/16, QG/Komisia.

Žaloba podaná 30. novembra 2016 – Access Info Europe/Komisia

(Vec T-851/16)

(2017/C 053/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Access Info Europe (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: O. Brouwer, E. Raedts a J. Wolfhagen, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2016) 6029 z 19. septembra 2016 o zamietnutí prístupu k dokumentom, o ktorý požiadala žalobkyňa podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾,

- uložil Komisii povinnosť nahradiť žalobkyni trovy spojené s vedením konania, ako aj nahradiť trovy konania vynaložené akýmkoľvek vedľajším účastníkom konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 1 písm. a) tretiu zarážku nariadenia (ES) č. 1049/2001, keď rozhodla, že prístup k požadovaným dokumentom by vážne narušil medzinárodné vzťahy.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia (ES) č. 1049/2001, keď rozhodla, že prístup k požadovaným dokumentom by vážne narušil ochranu prebiehajúcich súdnych konaní vo veciach T-192/16, T-193/16 a T-257/16 a že prístup k uvedeným dokumentom by ohrozil záujem Komisie žiadať o právne stanoviská a dostávať otvorené, objektívne a úplné stanoviská. Žalobkyňa v rámci tohto žalobného dôvodu takisto tvrdí, že Komisia neuznala, že prístup k požadovaným dokumentom predstavuje prevažujúci verejný záujem, a preto by mali byť prístupné.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 3 prvý a druhý pododsek nariadenia (ES) č. 1049/2001, keď rozhodla, že prístup k požadovaným dokumentom by vážne narušil rozhodovací postup, a/alebo keď neuznala existenciu prevažujúceho verejného záujmu najmä vzhľadom na to, že dotknutý rozhodovací postup bol ukončený.
4. Štvrtý žalobný dôvod je subsidiárne založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 6 nariadenia (ES) č. 1049/2001, keď neposkytla aspoň čiastočný prístup k požadovaným dokumentom, pričom túto žiadosť zamietla v celom rozsahu.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 30. novembra 2016 – Access Info Europe/Komisia

(Vec T-852/16)

(2017/C 053/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Access Info Europe (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: O. Brouwer, E. Raedts a J. Wolfhagen, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2016) 6030 z 19. septembra 2016 o zamietnutí prístupu k dokumentom, o ktorý požiadala žalobkyňa podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť žalobkyni trovy spojené s vedením konania, ako aj nahradiť trovy konania vynaložené akýmkoľvek vedľajším účastníkom konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 1 písm. a) tretiu zarážku nariadenia (ES) č. 1049/2001, keď rozhodla, že prístup k požadovaným dokumentom by vážne narušil medzinárodné vzťahy.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia (ES) č. 1049/2001, keď rozhodla, že prístup k požadovaným dokumentom by vážne narušil ochranu prebiehajúcich súdnych konaní vo veciach T-192/16, T-193/16 a T-257/16 a že prístup k uvedeným dokumentom by ohrozil záujem Komisie žiadať o právne stanoviská a dostávať otvorené, objektívne a úplné stanoviská. Žalobkyňa v rámci tohto žalobného dôvodu takisto tvrdí, že Komisia neuznala, že prístup k požadovaným dokumentom predstavuje prevažujúci verejný záujem, a preto by mali byť sprístupnené.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 3 prvý a druhý pododsek nariadenia (ES) č. 1049/2001, keď rozhodla, že prístup k požadovaným dokumentom by vážne narušil rozhodovací postup, a/alebo keď neuznala existenciu prevažujúceho verejného záujmu najmä vzhľadom na to, že dotknutý rozhodovací postup bol ukončený.
4. Štvrtý žalobný dôvod je subsidiárne založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 4 ods. 6 nariadenia (ES) č. 1049/2001, keď neposkytla aspoň čiastočný prístup k požadovaným dokumentom, pričom túto žiadosť zamietla v celom rozsahu.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 22. decembra 2016 – SilverTours/EUIPO (billiger-mietwagen.de)

(Vec T-866/16)

(2017/C 053/41)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: SilverTours GmbH (Freiburg im Breisgau, Nemecko) (v zastúpení: P. Neuwald, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „billiger-mietwagen.de“ – prihláška č. 14 343 099.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 3. novembra 2016 vo veci R 206/2016-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 76 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 9. decembra 2016 – Verschuur/Komisia**(Vec T-877/16)**

(2017/C 053/42)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* Steven Verschuur (Baarn, Holandsko) (v zastúpení: P. Kreijger, advokát)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2016) 6455 final z 3. októbra 2016, ktorým bola zamietnutá opakovaná žiadosť ⁽¹⁾ žalobcu o prístup k dokumentom podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽²⁾ (GESTDEM 2015/3732), a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov, ktoré vynaložil žalobca.

Dôvody a hlavné tvrdenia*Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.*

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001 týkajúci sa ochrany účelu inšpekcií, čím sa takisto dopustila nesprávneho posúdenia skutkových okolností.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila prvý pododsek článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 týkajúci sa ochrany rozhodovacieho procesu Komisie, čím takisto poskytla nedostatočné odôvodnenie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001 týkajúci sa ochrany obchodných záujmov právnickej osoby a článok 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 týkajúci sa povinnosti inštitúcie poskytnúť čiastočný prístup v prípade, že sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti dokumentu, čím takisto poskytla nedostatočné odôvodnenie.

⁽¹⁾ Žiadosť o prístup k niektorým dokumentom týkajúcim sa rozhodnutia Komisie z 21. októbra 2015 vo veci SA.38374 – Štátna pomoc poskytnutá Holandskom spoločnosti Starbucks.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 14. decembra 2016 – Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpefa (Vieta)**(Vec T-879/16)**

(2017/C 053/43)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Malynicz, QC)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Marpefa, SL (Barcelona, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „VIETA“ – ochranná známka Európskej únie č. 1 790 674.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. októbra 2016 vo veci R 1010/2016-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie zásady jasnosti a presnosti pojmov v oblasti ochranných známk.

Žaloba podaná 5. decembra 2016 – RF/Komisia

(Vec T-880/16)

(2017/C 053/44)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobca: RF (Gdyňa, Poľsko) (v zastúpení: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 15. septembra 2016 K(2016) 5925 final vo veci zamietnutia sťažnosti vo veci COMP AT.40251 – Železničná doprava, špedícia tovarov a vrátenie veci Komisii na opätovné rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 13 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) z dôvodu chybného výkladu, prípadne chybného uplatnenia.
 2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 105 ods. 1 ZFEÚ.
-

Žaloba podaná 8. decembra 2016 – BP/FRA**(Vec T-888/16)**

(2017/C 053/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: BP (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: E. Lazar, lawyer)

Žalovaná: Agentúra Európskej únie pre základné práva (FRA)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie orgánu oprávneného uzatvárať pracovné zmluvy (AHCC) z 21. apríla 2016 nepredĺžiť pracovnú zmluvu žalobcu,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi majetkovú a nemajetkovú ujmu spôsobenú v dôsledku jednak protiprávneho rozhodnutia o nepredĺžení zmluvy a jednak protiprávneho vykonania rozsudku vo veci T-658/13 ⁽¹⁾, a to 63 246 eur z dôvodu straty príjmov, 26 630 eur na účely poskytnutia žalobcovi náhrady za stratu nárokov na dôchodok za 19 mesiacov alebo takú kapitálovú sumu, akú môže Všeobecný súd stanoviť *ex aequo et bono*, 1 200 eur na účely náhrady trov konania, ktoré žalobca vynaložil vo fáze pred podaním žaloby, a to odo dňa vyhotovenia návrhu rozhodnutia z 29. januára 2016 do dňa rozhodnutia žalovanej z 21. apríla 2016, 60 000 eur z dôvodu straty možnosti získať zmluvu na dobu neurčitú alebo takú náhradu, ktorú môže Všeobecný súd určiť *ex aequo et bono*, 50 000 eur z dôvodu nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi v dôsledku uvedených pochybení, nezrovnalostí a ujmy, ktoré spôsobila žalovaná počas konania o vykonaní rozsudku vo veci T-658/13 P,
- uložil žalovanej jednak povinnosť nahradiť majetkovú a nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobcovi z dôvodu, že žalovaná neprijala zákonné pravidlá na posúdenie, prehodnotenie a predĺženie zmluvy, a súvisiacu ujmu vyplývajúcu z neexistencie takýchto zákonných pravidiel a jednak povinnosť kompenzovať oneskorenie v súvislosti s finalizáciou hodnotiacej správy žalobcu a nahradiť súvisiacu ujmu vyplývajúcu z neexistencie takejto hodnotiacej správy, ktorá by bola dokončená v náležitej lehote,
- určil, že usmernenia žalovanej uplatniteľné na posúdenie a prehodnotenie a pravidlá o postupe predlžovania zmlúv boli protiprávne v rozsahu, v akom boli tieto pravidlá prijaté na základe nezákonného postupu, ktorý vykonal ich autor bez toho, aby disponoval príslušnými právomocami,
- uplatnil svoju neobmedzenú právomoc, aby zabezpečil účinnosť svojho rozhodnutia,
- uložil žalovanej povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zodpovedajúce základnej sadzbe Európskej centrálnej banky zvýšenej o dva percentuálne body, a to z prípadne priznanej sumy, alebo priznal úroky, ktoré považuje Všeobecný súd za primerané,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania, a to aj v prípade, že by bolo odvolanie zamietnuté.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na obranu:

- porušenie práva byť vypočutý, keďže menovací orgán FRA nevykonával spravodlivý a účinný postup, a porušenie článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv,

— porušenie druhej zložky práva na obranu (právo na prístup k spisu), odmietnutie poskytnúť prístup k osobnému spisu a k dokumentom použitým na zamietavé rozhodnutie z 27. februára 2012, porušenie článkov 25 a 26 služobného poriadku a porušenie článku 41 ods. 2 Charty.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení podstatných procesných náležitostí.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci a konflikte záujmov, porušení služobného záujmu, zjavne nesprávnom posúdení a nesprávnom uplatnení zásady retroaktivity.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti čestne a v dobrej viere konať v súlade s rozsudkom vo veci T-658/13 P.

(¹) Rozsudok z 3. júna 2015, BP/FRA (T-658/13 P, EU:T:2015:356).

Žaloba podaná 19. decembra 2016 – Apple Sales International and Apple Operations Europe/Komisia

(Vec T-892/16)

(2017/C 053/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Apple Sales International (Cork, Írsko) and Apple Operations Europe (Cork, Írsko) (v zastúpení: A. von Bonin a E. van der Stok, advokáti, D. Beard QC, A. Bates, L. Osepciu a J. Bourke, Barristers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 30. Augusta 2016 o štátnej pomoci SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) poskytnutej Írskom spoločnosti Apple;
- alternatívne, zrušil rozhodnutie čiastočne a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyni

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štrnásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia podala nesprávny výklad írskeho práva.

Žalobkyne zastávajú názor, že ako írske spoločnosti, ktoré nie sú rezidentmi, podliehali írskemu dani z príjmov právnických osôb podľa článku 25 Taxes Consolidation Act 1997 (konsolidovaný daňový zákon z roku 1997) len pokiaľ išlo o „zdaniteľné zisky“ dosiahnuté v súvislosti s činnosťami, ktoré vykonávali írske pobočky. Výmery riadne zohľadňovali „zdaniteľné zisky“ pobočiek a neposkytovali tak žiadnu výhodu. Komisia sa tiež dopustila pochybenia v súvislosti s tým, že rozhodla, že rozdelenie zisku stanovené v článku 25 sa musí vykonať v súlade so zásadou „trhovej nezávislosti“ (arm's length principle, ALP).

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že zásada trhovej nezávislosti nie je kritériom, podľa ktorého by sa dalo určiť, či v súvislosti s daňovým posúdením podľa článku 107 ZFEÚ existuje štátna pomoc.

— Komisia sa dopustila pochybenia, keď konštatovala, že článok 107 ods. 1 ZFEÚ vyžaduje, aby Írsko určilo zdaniteľné zisky žalobkyne uvedené v článku 25 v súlade so zásadou trhovej nezávislosti.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na zásadných pochybeniach, ktorých sa Komisia dopustila v súvislosti s činnosťami žalobkyň mimo územia Írska.

Komisia sa dopustila zásadných pochybení tým, že neuznala, že činnosti žalobkyň vytvárajúce zisk, najmä vývoj a uvádzanie duševného vlastníctva na trh (Apple IP), sú kontrolované a riadené zo Spojených štátov. Zisky z týchto činností treba pripísať Spojeným štátom, nie Írsku. Komisia nesprávne vzala do úvahy len zápisnice zo zasadnutí správnych rád žalobkyň, a nevzala do úvahy žiadne ďalšie dôkazy.

4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na zásadných pochybeniach, ktorých sa Komisia v súvislosti s činnosťami žalobkyň v Írsku.

Komisia neuznala, že írske pobočky vykonávali len rutinné úlohy a nezúčastňovali sa na vývoji a uvádzaní duševného vlastníctva Apple IP na trh, ktoré vytváralo zisk.

5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že domnienky Komisie sú v rozpore s dôkazným bremenom, zásadami OECD a jednoznačnými stanoviskami odborníkov; jej závery sú protichodné.

Komisia predpokladala, že všetky činnosti žalobkyň, ktoré vytvárali zisk, možno pripísať írskym pobočkám, bez toho, aby riadne posúdila dôkazy, vrátane rozsiahlych stanovísk odborníkov, ktoré preukazovali, že tieto zisky nemožno pripísať činnostiam v Írsku.

6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že so žalobkyňami sa zaobchádzalo rovnako, ako s ostatnými zdaniteľnými osobami, ktoré neboli rezidentmi v Írsku, a nebolo im poskytnuté preferenčné zaobchádzanie.

Komisia nepreukázala selektívnosť: k žalobkyniam nesprávne pristupovala, akoby boli rezidentnými írskymi spoločnosťami, ktoré majú platiť daň zo svojich celosvetových ziskov.

7. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na tom, že hlavné odôvodnenie Komisie sa musí zrušiť pre porušenie podstatných formálnych náležitostí.

Komisia v rozhodnutí o začatí konania svoje hlavné odôvodnenie nerozvinula. Keby to bola urobila, Apple by mohla predložiť dôkazy, ktoré mohli a museli zmeniť výsledok konania.

8. Ôsmy žalobný dôvod sa zakladá na skutkových pochybeniach a nesprávnom posúdení pri uplatnení metódy čistého rozpätia zisku na írske pobočky v rámci podporného odôvodnenia.

V rámci svojho podporného odôvodnenia Komisia nesprávne odmietla stanovisko odborníkov a nevysvetlila, ako by malo byť rozdelenie zisku posúdené.

9. Deviaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že pri podpornom odôvodnení Komisie boli porušené podstatné procesné náležitosti a došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.

Komisia nesprávne porovnávala daňový výmer s ostatnými výmery írskych daňových orgánov určených tretím osobám, hoci ich situácia bola odlišná.

10. Desiaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že na základe subsidiárneho a podporného odôvodnenia nemožno určiť čiastku, ktorá sa má vrátiť.

V napadnutom rozhodnutí nie je vôbec vysvetlené, aká čiastka sa má vrátiť na základe subsidiárneho a podporného odôvodnenia, čo je v rozpore so zásadami štátnej pomoci a zásadou právnej istoty.

11. Jedenásty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila zásady právnej istoty a zákazu spätnej účinnosti tým, že nariadila vrátenie údajne poskytnutej štátnej pomoci.
12. Dvanásty žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti vykonať podrobné a nezávislé preskúmanie.
13. Trinásty žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 296 ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie.
14. Štrnásty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že napadnuté rozhodnutie prekračuje právomoci Komisie podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

Komisia porušila zásadu právnej istoty, keď nariadila vrátiť štátnu pomoc na základe nepredvídateľného výkladu právnej úpravy štátnej pomoci, nepreskúmala všetky relevantné dôkazy, a tým porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti, z právneho hľadiska neodôvodnila napadnuté rozhodnutie dostatočne a prekročila svoju právomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že sa pokúsila zmeniť írsky systém dane z príjmov právnických osôb.

Žaloba podaná 20. decembra 2016 – Puma/EUIPO – Senator (TRINOMIC)

(Vec T-896/16)

(2017/C 053/47)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Puma SE (Hercogenaurach, Nemecko) (v zastúpení: M. Schunke, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Další účastník konania pred odvolacím senátom: Senator GmbH & Co. KGaA (Groß-Bieberau, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „TRINOMIC“ – prihláška č. 12 697 074.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 19. októbra 2016 vo veci R 70/2016-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania pred odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009,
 - porušenie zásady rovnosti zaobchádzania a zásady, podľa ktorej je orgán viazaný vlastnými rozhodnutiami.
-

Žaloba podaná 21. decembra 2016 – Elche Club de Fútbol/Komisia**(Vec T-901/06)**

(2017/C 053/48)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Elche Club de Fútbol, SAD (Elche, Španielsko) (v zastúpení: M. Segura Catalán a M. Clayton, abogadas)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil dôvody zrušenia uvedené v tejto žalobe za prípustné,
- vyhlásil neplatnosť rozhodnutia Európskej komisie zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.36387 (2013/C) (ex 2013/CP), ktorú Španielsko poskytlo Elche Club de Fútbol S.A.D. (a ďalším futbalovým klubom), konkrétne v rozsahu, v akom sa týka Elche CF,
- zrušil článok 1 rozhodnutia týkajúci sa opatrenia 3,
- zrušil článok 2 rozhodnutia v rozsahu, v akom vyžaduje, aby Elche CF vrátila štátnu pomoc týkajúcu sa opatrenia 3,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a odôvodnení, pokiaľ ide o identifikáciu opatrenia pomoci a príjemcu, keďže bol prijatý záver, že príjmom záruk poskytnutých zo strany Instituto Valenciano de Finanzas (IVF) v prospech Fundación Elche CF bola v zmysle článku 107 ZFEÚ Elche CF.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ a nedostatočnom odôvodnení v súvislosti s posúdením záruk, ktoré poskytol IVF v prospech Fundación Elche CF, ako štátnej pomoci. Komisia nepreukázala, že by štátu bolo možné pripísať, že došlo k poskytnutiu výhody, ktorá je selektívna, pričom nepreskúmala skreslenie hospodárskej súťaže ani dostatočne neodôvodnila účinok na obchodovanie v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ, pokiaľ ide o vyčíslenie pomoci a výšku vymáhanej sumy.
4. Štvrtý žalobný dôvod, ktorý je subsidiárny, sa týka porušenia článku 107 ZFEÚ v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti pomoci a uplatnením usmernení o záchrane a reštrukturalizácii.

Žaloba podaná 21. decembra 2016 – HeidelbergCement/Komisia**(Vec T-902/16)**

(2017/C 053/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Nemecko) (v zastúpení: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler a H. Weiß, advokáti)

Žalovaná Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie č. (2016)6591 final z 10. októbra 2016 o začatí konania podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾ vo veci M. 7878 – HeidelbergerCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia, týkajúceho sa plánovanej akvizície 100 % podielu zo strany Duna-Dráva Cement Kft. v spoločnosti Cemex Hratska dd. a Cemex Hungária Építőanyagok Kft
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden žalobný dôvod.

Podľa žalobkyne sa Európska komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď považovala za „dotknutý podnik“ žalobkyňu a spoločnosť Schwenk Zement KG – a nie spoločnosť Duna-Dráva Cement Kft., naplno fungujúci spoločný podnik, v ktorom žalobkyňa a spoločnosť Schwenk Zement KG vlastní a kontrolujú 50 %; urobila teda nesprávny záver, že ide o transakciu „s významom pre celú Úniu“ v zmysle článku 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004. Podľa žalobkyne Európska komisia v skutočnosti nemá právomoc prijať napadnuté rozhodnutie a kontrolovať transakcie na základe nariadenia Rady (ES) č. 139/2004, a napadnuté rozhodnutie tak porušuje článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 a zásady právnej istoty a subsidiarity.

Po prvé, žalobkyňa tvrdí, že Európska komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď sa oprela o bod 147 konsolidovaného oznámenia Komisie ⁽²⁾, keď žalobkyňu a spoločnosť SchwenkZement KG považovala za „dotknutý podnik“ namiesto spoločnosti Duna-Dráva Cement Kft.

Po druhé, žalobkyňa tvrdí, že bod 147 konsolidovaného oznámenia Komisie by bol protiprávny, pokiaľ by sa skutočne mohol uplatniť na prejednávajúcu vec, a to z dôvodu porušenia článku 1 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 a základných zásad primárneho práva, teda zásad právnej istoty a subsidiarity.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi, Ú. v. EÚ 2004, L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40.

⁽²⁾ Konsolidované oznámenie Komisie o právomoci podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ 2008, C 95, s. 1).

Žaloba podaná 19. decembra 2016 – RE/Komisia

(Vec T-903/16)

(2017/C 053/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: RE (Abu Dhabi, Spojené arabské emiráty) (v zastúpení: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie SEC 10.20/06/15 z 12. októbra 2016 v časti týkajúcej sa nariadenia č. 45/2001 a uložil žalovanej povinnosť vyplatiť žalobcovi čiastku desať tisíc eur (10 000 eur) ako primerané odškodnenie za nemateriálnu ujmu, ktorá vznikla v dôsledku protiprávneho odopretia prístupu k jeho osobným údajom;
- v súlade s článkom 91 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu uložil žalovanej povinnosť predložiť dokument týkajúci sa prijatia žalobcu do zamestnania, alebo podporne povinnosť predložiť tento dokument Všeobecnému súdu podľa článku 104 uvedeného rokovacieho poriadku, a ďalej povinnosť vyplatiť žalobcovi čiastku tridsať tisíc eur (30 000 eur) ako náhradu nemateriálnej ujmy, ktorá bola spôsobená neetickým a protiprávnym spracovaním jeho osobných údajov v priebehu vyšetrovania;
- uložil žalovanej povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobcu

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby o neplatnosť žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje úplne nedostatočné odôvodnenie v súvislosti s údajmi, pri ktorých sa neuplatnila žiadna výnimka, ktorá by odôvodňovala odopretie prístupu žalobcovi k dotknutým osobným údajom.

Žalobca okrem toho uvádza, že v dôsledku odopretia prístupu k osobným údajom na základe výnimky týkajúcej sa ochrany vyšetrovania podľa článku 20 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 45/2001 ⁽¹⁾, sa napadnuté rozhodnutie musí považovať za protiprávne, pretože sa v ňom nepreukázalo, ako sa táto výnimka uplatňovala aj po skončení vyšetrovania voči žalobcovi.

Žalobca navyše tvrdí, že skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí bola zamietnutá jeho osobitná žiadosť o prístup k údajom s odstránením niektorých údajov, resp. preformulovaná, ktorá bola podaná prvýkrát spolu s jeho žiadosťou z 21. septembra 2016, sa musí považovať za protiprávnu, pretože neobsahuje odôvodnenie toho, prečo sa žalobcovi nemohli poskytnúť osobné údaje s odstránením niektorých údajov najmä po skončení vyšetrovania.

Na podporu návrhu na náhradu škody žalobca uvádza, že utrpel nemateriálnu ujmu v dôsledku odopretia prístupu k jeho osobným údajom zo strany generálneho riaditeľstva pre ľudské zdroje a bezpečnosť, utrpel značnú ujmu vo svojom kariérnom raste v dôsledku protiprávneho spracovávaní jeho osobných údajov týmto generálnym riaditeľstvom, konkrétne ujmu spôsobenú protiprávnym sprístupnením informácií týkajúcich sa vyšetrovania s cieľom zabrániť jeho kariérnemu rastu, ktorú nemožno napraviť inak ako zrušením napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd na účely posúdenia jeho návrhu na náhradu nemateriálnej ujmy spôsobenej postupom orgánu zohľadnil dva dokumenty a aby uložil žalovanej povinnosť nahradiť túto ujmu.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES 2001 L 8, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102).

Žaloba podaná 22. decembra 2016 – Chefaro Ireland/EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Vec T-905/16)

(2017/C 053/51)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Írsko) (v zastúpení: P. Maeyaert a J. Muyldermans, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Laboratoires M&L SA (Manosque, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis ochrannej známky označujúci Európsku úniu vo vzťahu k obrazovej ochrannej známke obsahujúcej slovné prvky „NUIT PRECIEUSE“ – medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu č. 1 063 952.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 19. októbra 2016 vo veci R 2596/2015-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Chefaro Ireland.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 29. decembra 2016 – Laboratories Ern/EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)

(Vec T-909/16)

(2017/C 053/52)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: S. Correa Rodríguez, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Anil K. Sharma (Hillingdon, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „NRIM life Sciences“ – prihláška č. 13 031 455.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 26. septembra 2016 vo veci R 2376/2015-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a zamietol ochrannú známku EÚ č. 13 031 455 NRIM LIFE SCIENCES pre všetky tovary v triede 5,

— uložil EUIPO, a v prípade, že Anil K. Sharma vstúpi do konania ako vedľajší účastník, povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 23. decembra 2016 – Hesse/EUIPO – Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)

(Vec T-910/16)

(2017/C 053/53)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Kurt Hesse (Norimberg, Nemecko) (v zastúpení: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Rakúsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „TESTA ROSSA“ – ochranná známka Európskej únie č. 7 070 519.

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 5. októbra 2016 vo veci R 68/2016-1.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie a ochrannú známku Európskej únie č. 0707519 vyhlásil za zrušenú aj v súvislosti s týmito triedami:

trieda 21: domáce a kuchynské potreby a nádoby, sklo, porcelán, keramika,

trieda 25: odevy, obuv a pokrývky hlavy,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 23. decembra 2016 – Wedl & Hofmann/EUIPO – Hese (TESTA ROSSA)

(Vec T-911/16)

(2017/C 053/54)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Rakúsko) (v zastúpení: T. Raubal, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Kurt Hese (Norimberg, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „TESTA ROSSA“ – ochranná známka Európskej únie č. 7 070 519.

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 5. októbra 2016 vo veci R 68/2016-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil alebo zmenil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa v ňom zamietlo odvolanie žalobkyne a zrušila sa jej ochranná známka v súvislosti s triedami 7, 11, 20, sčasti s triedami 21 a 25 a 28, triedou 30, triedou 34 a 38 a v rozsahu, v akom sa v ňom potvrdilo rozhodnutie výmazového oddelenia zo 17. novembra 2015 (žalobkyňa však nenamieta voči časti napadnutého rozhodnutia, v ktorej sa vyhovel jej odvolaniu),
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 51 ods. 1 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie pravidla 40 ods. 5 nariadenia č. 2868/95 v spojení s pravidlom 22 ods. 3 a 4.

Žaloba podaná 2. januára 2017 – La Mafia Franchises/EUIPO – Taliansko (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)

(Vec T-1/17)

(2017/C 053/55)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Španielsko) (v zastúpení: I. Sempere Massa, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Talianska republika

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „La Mafia SE SIENTA A LA MESA“ – ochranná známka Európskej únie č. 5 510 921.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 27. októbra 2016 vo veci R 803/2016-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vyhlásil napadnutú ochrannú známku EÚ č. 5 510 921 „La Mafia SE SIENTA A LA MESA“ za platnú,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 4. januára 2017 – Sharif/Rada

(Vec T-5/17)

(2017/C 053/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Ammar Sharif (Damask, Sýria) (v zastúpení: B. Kennelly, QC a J. Pobjoy, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/1897 z 27. októbra 2016, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 293, 2016, s. 36, ďalej len „sporné rozhodnutie“) a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/1893 z 27. októbra 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 293, 2016, s. 25, ďalej len „sporné nariadenie“) v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,
- podľa článku 277 ZFEÚ vyhlásil, že článok 28 ods. 2 písm. a) rozhodnutia Rady 2013/255/SZBP z 31. mája 2013 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 147, 2013, s. 14) a článok 15 ods. 1a písm. a) nariadenia Rady (EÚ) č. 36/2012 z 18. januára 2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 442/2011 (Ú. v. L 16, 2012, s. 1) sa neuplatňujú v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, a v dôsledku toho zrušil napadnuté rozhodnutie a napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,
- odškodnil žalobcu podľa článku 340 ods. 2 ZFEÚ na základe mimozmluvnej zodpovednosti Európskej únie za škodu, ktorá mu bola spôsobená protiprávnymi aktmi Rady,
- zaviazal Radu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že kritérium na zaradenie žalobcu na zoznam v článku 28 rozhodnutia 2013/255/SZBP a článku 15 nariadenia č. 36/2012 je splnené.

2. Druhý žalobný dôvod založený na skutočnosti, že Rada bezdôvodne či neprimerane porušila základné práva žalobcu, vrátane jeho práva vlastníť majetok, jeho povesti a jeho podniku. Účinok napadnutých opatrení na žalobcu je veľmi významný, tak s ohľadom na jeho vlastníctvo, ako na jeho povest vo svete. Rada nepreukázala, že by zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov súviselo s akýmkoľvek legitímnym cieľom alebo bolo takýmto cieľom odôvodnené, a ešte menej, že by bolo takémuto cieľu primerané.
3. Tretí žalobný dôvod založený na skutočnosti, že pokiaľ má byť kritérium na určenie, na rozdiel od jeho hlavného tvrdenia, vykladané tak, že zahŕňa akéhokoľvek významného sýrskeho podnikateľa bez ohľadu na to, či je tento významný sýrsky podnikateľ akýmkoľvek spôsobom pridružený k sýrskemu režimu alebo je s ním spojený, a bez ohľadu na to, či mu plynú výhody zo sýrskeho režimu alebo ho podporuje, potom žalobca žiada vyhlásenie, že článok 28 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2013/255/SZBP a článok 15 ods. 1a písm. a) nariadenia č. 36/2012 sa neuplatňujú v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, na základe skutočnosti, že kritérium na určenie je neprimerané vo vzťahu k inak legitímnym cieľom týchto ustanovení.

Uznesenie Všeobecného súdu z 21. decembra 2016 – fleur ami/EUIPO – 8 seasons design (Lampy)

(Vec T-67/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/57)

Jazyk konania: nemčina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 20. decembra 2016 – Amira a i./Komisia a ECB

(Vec T-736/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/58)

Jazyk konania: angličtina

Predseda tretej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 475, 19.12.2016.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK